

సామెతలు

చక్కటి కుటుంబం నా పత్రిక

ఫిబ్రవరి 2016
కథలు

"ఏంటా ఆ సిడి ఎదురుగా పెట్టుకొని ఆలోచిస్తున్నావ్?" లోపలికి వస్తూ వినోద్ అడిగాడు. "అయినా నీకు ఎప్పటి నుండి పాటల మీద ఈ మోజు?" "నాకు పాటల మీద మోజు కాదు పాడు కాదు. రా కూర్చో. నిన్న ఒక వింత అనుభవం ఎదురైంది. దానిలో ఈ రోజు పొద్దున్నే దుకాణాలు తెరవగానే వెళ్ళి కొనుక్కొచ్చాను."

"ఏంటో నీ చేత సిడి కొనిపించిన ఆ అనుభవం" కుర్చీలో సెటిల్ అవుతూ అడిగాడు.

"నిన్న టివి లో అట్లా అన్ని చానెళ్ళు తిప్పుతూ ఒక దాంట్లో రాబోయే సినీమా పాటల సిడి విడుదల కార్యక్రమం చూసాను. గాయకులు అందులో పాటలు కూడా పాడారు. ఆ పాటలు వింటుంటే బాగా పరిచయమైనవి లాగా అనిపించి, వెంటనే గుర్తుకొచ్చింది. అవన్నీ నా గేయాల్లే. అవి వాళ్ళకు ఎట్లా దొరికాయి. అయినా అవి నిజంగా నేను రాసినవేనా, లేకపోతే నేను భ్రమ పడుతున్నానా అని అనుమానం నిర్ధారణ చేసుకోవటానికి వెళ్ళి కొనుక్కొచ్చాను" "మరి, ఏమైంది నీ అనుమానం."

"అక్షరాలా నిజమైంది. ఇదిగో డైరీలో నేను రాసుకున్న గేయాలు. ఇదిగో సిడి లో ఇచ్చిన పూర్తి లిరిక్. అక్షరం తేడా లేకుండా యధా తథంగా నేను రాసినవే. ఇది ఎట్లా జరిగిందో అంతు పట్టటం లేదు."

"ఆ రాసిన కవి పేరేంటో చూడు. మిస్టరీ విడి పోతుంది" వినోద్ లాయరు బుర్ర సలహా ఇచ్చింది.

"అది కూడా చేసాను. నిన్ననే నాకు ఆ అనుమానం వచ్చింది. ఎవరో కలం పేరుతో రాసినవి. కవి కి ఈ సభలలో పాల్గొనటం ఇష్టం లేక అజ్ఞాతంలో వుండి పోయాడు అని కూడా చెప్పారు."

"అయితే ఇది సీరియస్ గా ఆలోచించవలసిన విషయమే" బుర్ర మీద పెన్నుతో కొట్టుకుంటూ ఆలోచించటం మొదలెట్టాడు వినోద్.

"నువ్వు కవితలు గేయాలు రాస్తున్నట్టు నాలాగా ఇంకా ఎవరికైనా తెలుసా?"

"ఉహు. నేనెవ్వరికి చెప్పలేదు. నీకొక్కడికే తెలుసు. అది కూడా ఒక సారి నువ్వు చూడబట్టి తెలిసింది. లేకపోతే నీకు కూడా తెలిసేది కాదు. చిన్నప్పటి నుండి ఎప్పుడు భావాలు వస్తే అప్పుడే కాయితాల మీద రాసి పెట్టుకోటం అలవాటు. తరువాత ఇదిగో డైరీలో రాసుకుంటూ వుంటాను. ఇవి బైటికి ఎట్లా వెళ్ళాయో అంతు పట్టటం లేదు."

" నాలాగే మన ఫ్రెండ్స్ లో ఎవరైనా నీ గదికి వచ్చినప్పుడు చూసే అవకాశం వుందా?"

ఒక్క నిమిషం ఆలోచనలో పడ్డాను. " ఒకసారి మోహన్ ఇక్కడికి వచ్చినప్పుడు, అప్పుడే నేను ఫెయిర్ చేసి పక్కన పెట్టాను..... అవునురా కరెక్ట్. అప్పుడు ఈ గేయాలే రాసి పెట్టాను. వాడొచ్చి ఏమిటా ఈ కాయితాలు, అని కూడా అడగటం, ఏవో నా పిచ్చి రాతలు అని నేను చెప్పటం కూడా గుర్తుకుస్తున్నది. ఆ తరువాత ఆ చిత్తుకాగితాల గురించి నేను పట్టించుకో లేదు. అయినా వాడు ఇట్లాంటి పని చేయడరా" అనుమానంగా అడిగాను.

" ఏమో చెప్పలేము. సాక్షం లేనిదే ఎవరిని అనుమానించ కూడదు. అట్లా అని వదిలి పెట్టకూడదు."

"మరి ఏం చెడ్డాం. ఈ గ్రంథ చౌర్యం చేసిన వాడిని పట్టుకొనేది ఎట్లా?"

"సరే నాకు నాలుగు రోజులు టైమ్ ఇవ్వు ఏదో మార్గం దొరకక పోదు."

"నాకు ఒక ఆలోచన వస్తూవున్నది. అది ఇంకా ఒక రూపానికి రాలేదు. అదే కనుక పూర్తి రూపం దాలుస్తేని పని ఇట్టే సులువవుతుంది."

నాలుగు రోజుల తరువాత మళ్ళీ వచ్చాడు.

"నాకు ఒక చిన్న ఆలోచన తట్టుతున్నది. నీకు బాగా మనసుకు నచ్చిన గేయాలలో ఒక పది ఇవ్వు."

"అవెందుకు"

"తరువాత చెప్పుతాను. నువ్వెత్తే అవి రాసి ఇవ్వు."

సరే లాయరు బుర్ర ఏదో ప్రయత్నం చేస్తున్నాడని నేను రాసిన గేయాలలో నాకు చాల నచ్చినవి, భావ పూర్వితంగా వున్నవి కొన్ని ఇచ్చాను.

నాకు భలే బాధవేసింది. ఎంత మోసం. ఇది నా గేయాల దొంగ తనం కాదు. ప్లేజరిజం. నా మది లోని భావాల దొంగతనం. ఇన్నాళ్ళూ పదిలంగా దాచుకొన్నవి ఒక్కసారి బట్ట బయలు అయిందే అన్న విచారం. వినోద్ ఎదో ఆలోచిస్తానన్నాడుగా, చూద్దాం అని పూరుకున్నాను.

ఈ నాలుగు రోజులు అన్ని చానెళ్ళలోనూ ఈ సినిమా పాటలు అద్భుతంగా వున్నాయని చర్చే. పాటల ట్యూన్ లకన్నా ఆ పాటల రచయిత గురించే పోగడ్డలు.

పది రోజులు గడిచాయి. ఒక రోజు వినోద్ రూం కు వచ్చాడు.

నిజంగానే మోహన్ ఈ పని చేసి వుంటే వాడిని పట్టుకోవటానికి ప్లాన్. అంటూ పథకం మొత్తం వివరించాడు.

ఒకరోజు మోహన్ కు ఫోన్ చేసాను. "ఏరా బొత్తిగా కనబడటం మానేశావు. ఒక రోజు రారాదు ఏదైనా సినిమాకు వెళ్ళవచ్చు. వినోద్ కూడా వస్తానన్నాడు.

"నాక్కూడా బోర్ కొడుతున్నది. ఆదివారం సాయంత్రం వస్తాను" అన్నాడు

ఆదివారం వచ్చింది. వాడొచ్చాడు. మనిషిలో కొద్దిగా మార్పు వచ్చింది. బట్టలు కూడా మామూలుకన్నా కొద్దిగా ఖరీదైనవే వేసుకున్నాడు. మెళ్ళో కొత్త షైన్. చేతికి బ్రెస్లెట్. అనుమానం లేదు. వీడికి అప్పనంగా బాగానే ముట్టినట్టున్నది. బల్లమీద కాయితాలన్ని చిందర వందరగా పడి వున్నాయి.

"ఏంటా విశేషాలు? మళ్ళీ ఏమైనా రాస్తున్నావా?" అడిగాడు. చూపంతా కాయితాల వంకే.

"రా. కూర్చో. ఏవో నా పిచ్చి రాలలు. ఏవో రాస్తూవుంటాను పడేస్తూవుంటాను. ఇప్పుడే స్నానం చేసి ఫ్రెష్ అయి వస్తాను. ఈ లోపు ఈ పేపర్ చదువుతూ కూర్చో. ఎంత పది నిమిషాలలో వచ్చేస్తాను. వినోద్ తరువాత కలుస్తాడు."

గది బయటికి నడిచాను. ఫ్లాన్ అమలు చేయటం మొదలయింది.ఒక్క నిమిషం తలుపు పక్కనే నిలబడ్డాను. చేతిలో మొబైల్ కెమెరా. వాడు హడావుడిగా కాయితాలు తిరగేయటం పట్టుకున్నది నా కెమెరా.పది నిమిషాలకు తయారయి వచ్చాను.

"పదరా సినిమాకు టైమవుతున్నది. వాడు వెయిట్ చేస్తూవుంటాడు". తాళం కప్ప చేతిలోకి తీసుకుంటూ బయల్దేరాను.

ఎప్పుడూ ఏదో ఒకటి వాగే వాడు మౌనంగా నడుస్తున్నాడు. వినోద్ థియేటర్ దగ్గర కలిసాడు. కాస్సేపు కబుర్లు చెప్పుకొని సినిమా చూసాము. కాని మోహన్ మాత్రం మౌనం గా వున్నాడు.

ఇంటర్వెల్ లో కాఫీ తాగుతూ "ఏమిటా మాటాడకుండా కూర్చున్నావు" అడిగాను.

"ఏంటోరా విపరీతమైన తల నొప్పిగా వున్నది."

"అరే ముందరే చెప్పక పోయినావా? ఇంకో రోజు సినిమాకు వచ్చే వాళ్ళుగా. పోనీ వెళ్ళి పోదామా?"

"వద్దులే మీరు చూసి రండి. నేను ఇంటికి వెళ్ళి ఏదైనా టాబ్లెట్ వేసుకొని పడుకుంటే అదే తగ్గుతుంది."

హడావుడిగా కాఫీ తాగేసి "మళ్ళీ కలుద్దాం రా. వస్తా" అంటూ పరుగు లాంటి నడకతో వెళ్ళి పోతున్న వాడిని చూసి నవ్వొచ్చింది. మేమిద్దరం కూడా బయటకు వచ్చి రూం వైపు నడిచాం. అనుకున్నట్టే పెట్టిన కాయితాలు అక్కడ లేవు.

"సక్సెస్ రా మన పథకం ఫలించింది. అనుమానం లేదు వాడే ఆ దొంగ."

"సరే వాడి నెక్స్ట్ మూవీ కోసం ఆగుదాం"

అట్లా రోజులు గడుస్తున్నాయి. అలవాటు లేనిది ఫ్రెజిరోజూ టీవి లో పేపర్లలో సినమా వార్తల కోసం చూస్తువున్నాను. అనుకున్న రోజు ఆరు నెలల తరువాత వచ్చింది. పేపర్లో సినమా కాలం లో కనిపించింది ఎదురు చూస్తున్న ఆ వార్త. అదే నిర్మాత కొత్త సినమా మొదలెట్టాడు. పెద్ద హీరో కాస్ట్ కూడా కొట్టాడు. అతను ఒక పేరున్న నిర్మాత. ఎన్నో ఎవార్డులు వచ్చిన సినమాలు తీశాడు. స్టేట్ ఎవార్డ్ కాదు, అతని రెండు సినమాలకు నేషనల్ ఎవార్డ్ లు కూడా వచ్చాయి. అతను ఇంత చిల్లర పని ఎట్లా చేసి వుంటాడు అని అనుమానం. కానీ చూద్దాం.

ఒక మూడు నెలలు గడిచిన తరువాత ముందటి సినమాకు లాగానే ఆడియో రిలీస్ అని డేట్ అనౌన్స్ చేశారు. ఆరాటంగా టీవి ముందు కూర్చున్నాను. అది లైవ్ షోగ్రాం. పాటల రచయిత మళ్ళీ అనామకుడే. అతన్ని చూడాలని అందరూ పుర్రూతలూగుతున్నారు.

కాని యధా ప్రకారం ఆయనకు సభలు సమావేశాలు ఇష్టం వుండవు అని సర్ది చెప్పటం. పాటల కేసెట్ విడుదల చేశారు. గాయకులు మైకు ముందుకు వచ్చారు. ఆరాటంగా ఉన్నది. మొదటి పాట అందుకున్నారు. అంతే.... అనుమానం నివృత్తి అయింది. వెంటనే ఫోన్ తీసుకున్నాను.

"వినోద్ అనుకున్నంతా అయింది. టీవి పెట్టావా" ఆరాటంగా అడిగాను. "ఆ వింటున్నాను. రేపే మనం రంగం లోకి

దిగుతున్నాం. అన్ని భద్రంగా వున్నాయి కదా"

"వినోద్ , ఈ విషయంలో మోహన్ పేరు బయటకు రాకుండా చూడాలిరా"

"చూద్దాం, సాధ్యమైనంత వరకు ప్రయత్నిద్దాం. కాని ఇంత మిత్రద్రోహం చేసిన వాడి మీద జాలి చూపాల్సిన అవసరం లేదు."

కోర్టు హాల్ ముందు జనం తండోపతండాలు. ఫిక్సాత నిర్మాత మీద ఎవరో అనామకుడు కేసు పెట్టాడు. సిని పరిశ్రమ లోని అందరు ప్రముఖులు వున్నారు. నిర్మాత బోనులో నిలుచున్నాడు. అతని మొహంలో అదొక రకమైన పొగరు. నన్నెవరూ ఏమీ చేయలేరని ధీమా. కేసు నడిచిన సారాంశం.

వినోద్ అతన్ని ప్రశ్నించటం మొదలెట్టాడు.

అతను రీవి గా సమాధానాలు చెప్పుతున్నాడు.

"ఈ రకమైన ఆరోపణలు నా ప్రతి సినిమాకూ వచ్చాయి. నా సక్సెస్ చూసి ఓర్వలేని వారు ఎంత మందో నా ఎవార్డు సినిమాలు వాళ్ళ కదలే అని చెప్పుకోవటం నిరూపించ లేక పోవటం పరిపాటి అయింది. ఈ అభాగ్యుడెవరో పాటలే తనవి అన్నాడు. పాపం." అని ప్రేక్షకుల వంక చూస్తూ వెకిలిగా నవ్వాడు. అదొక జోకు లాగా అందరు పెద్దగా నవ్వారు సద్దు మణిగాక జడ్జి గారు వినోద్ ను సాక్ష్యాల కోసం అడిగాడు. వినోద్ కూడా అంత లొదరగా కేసు మూసేయ తలచుకో లేదు. ఎంత సాధ్యమైతే అంత పొడిగించి జనం ఎట్రాక్షన్ పొందాలి అని కొంత చిన్న చిన్న అంటే నేను చిత్తుకాయితాల మీద రాసుకున్నవి, నా డైరీ, వెనక నుండి మొహం కనపడకుండా నేను తీసిన మోహన్ ఫోటోల లాంటి విలువ లేని సాక్ష్యాలు ప్రవేశ పెట్టాడు.

"ఈ రోజుల్లో పాటలు మొత్తం సిడి పెట్టిన కవర్లో ఇస్తున్నారు. అవి కాయితాల మీద రాయటం నిమిషాల్లో చేయగల పని" అంటూ కొట్టి పారేసారు.

ఈ విధంగా చిన్న చిత్తక రుజువులను కొట్టి పారేసి, జడ్జి గారు కోర్టు విలువైన సమయం వృధా చేస్తున్నందుకు

మందలించటం కూడా జరిగి కేసు వాయిదా వేయటం జరిగింది. వార్తాపత్రికలలో దీని మీద వ్యాఖ్యలు, ఎగతాళిగా కార్టూన్లు, సినీ రంగంలో, ఇంకా కోర్టులో ఇతర లాయర్లు అందరూ వినోద్ ను ఎగతాళి చేయటం. అట్లా కొన్ని రోజులు కాలాయాపన చేసిన తరువాత జడ్జిగారు ఈ కేసును ఇంకొక తప్పుడు కేసుగా తీర్పు ఇవ్వటానికి సిద్ధంగా వున్న సమయంలో వినోద్ తన తురుపు ముక్కలు ఒడుపుగా తీసాడు.

ఆ రోజు తీర్పు ఇస్తారని కోర్టుహాల్లో జనం విరుచుకు పడ్డారు. "మీ కవి గారు ఈ పాటలు వ్రాసి ఎంత కాలమయ్యిందో చెప్పగలుగుతారా?" సూటిగా నిర్మాతను ప్రశ్నించాడు.

"నాలుగు నెలల క్రితం మా మ్యూజిక్ కంపోసర్ పాటలకు ట్యూన్ చేసిం తర్వాత నేను మా హీరో గారు డైరెక్టర్ గారు గేయ రచయితతో సన్నివేశాలు వివరించి మాకు కావలసిన భావం వచ్చేటట్టు సూడ్యూలో నేనే కూర్చోని రాయించుకున్నాం. అయినా ఈ మీరు పెట్టిన తప్పుడు కేసుకు మీరు వేసే ప్రశ్నలకు సంబంధం లేదు"

అమ్మయ్య ఇప్పుడు చేప వలలో పడ్డదని సంబర పడ్డ వినోద్ నా వంక చూసి బొటన వేలు పైకి పెట్టి విజయ సూచకంగా నవ్వాడు.

"వినోద్ ఇన్నాళ్ళు కోర్టు సమయం వృధా చేసావు ఇంక ఉపేక్షించేది లేదు" అన్న జడ్జి గారికి.

"యువరానర్, ఈ రోజు నేనొక అత్యంత కీలకమైన సాక్ష్యాన్ని ప్రవేశ పెట్టబోతున్నాను."

అందరూ ఒక్కసారి సైలెంట్ అయ్యారు. ఆదుర్దాగా ఊపిరి వదలకుండా కూర్చున్నారు.

"నిర్మాత గారి వద్ద లాప్ టాప్ వుండే వుంటుంది" వినోద్ ప్రశ్నించాడు.

"అది నావెంటే వుంటుంది. నా ఎసిస్టెంట్ అది పట్టుకోని కూర్చున్నాడు" అనుమానంగా చూశాడు. "ఒక్క సారి అది తెప్పిస్తారా. అదే నా విలువైన సాక్ష్యం" అక్కడున్న ఎవరికి అర్థం కాలేదు.

"మీకు మెయిల్ చూసుకొనే అలవాటుందా?"

"నాకు రెండు మెయిల్ ఐడి లు వున్నాయి. ఒకటి నా పర్సనల్ ఐడి. రెండోది నా అఫిషయల్. అఫిషయల్ మెయిల్ నా పర్సనల్ ఎసిస్టెంట్ చూస్తాడు. అవసరమున్నవి నాకు పంపుతాడు."

"ఒక్క సారి మీ అఫిషయల్ మెయిల్ ఓపెన్ చేస్తారా?"

"వాట్ నాన్సెంస్ ఈస్ ఇట్? ఒక ప్రఖ్యాత నిర్మాత మెయిల్ చూడ వలసిన అవసరం, అధికారం రెండు మీకు లేవు." జడ్జిగారు అడ్డుపడ్డారు.

"నన్ను క్షమించాలి యువర్ ఆనర్. నాకు సో కాల్డ్ ప్రఖ్యాత నిర్మాత గారి మైల్ చూద్దామన్న సరదా ఏ మాత్రం లేదు". వినోద్ తను పంపిన ఐడి వివరాలు చెప్పి అందులో పోయిన సంవత్సరం నవంబరు పదవ తారీఖున అందిన ఒక మెయిల్ వుంటుంది. అది కాస్త ఒపెన్ చేసి వారినే చూడమని నా విన్నపం." అన్నాడు.

"అర్థం లేని విన్నపం. యువర్ ఆనర్ ఇది అర్థం లేని కోరిక. ఎప్పుడో ఎనిమిది నెలల క్రితం ఎవరో పంపిన మెయిలుకు ఈ కేసుకు సంబంధం లేదు. కోర్టు సమయం వృధా చేయటమే" నిర్మాత గారి లాయరు అభ్యంతరం లేపాడు.

కాని జడ్జిగారు కేసు కొత్త మలుపు తీరుగుతుండటంతో ఆసక్తి చూపి అభ్యంతరాన్ని తోసి పుచ్చి వినోద్ కోరికను మన్నించి, మెయిల్ ఓపెన్ చేసి చూడమన్నారు.

నిర్మాత గారి ఎసిస్టెంట్ వచ్చి అదే విధంగా ఓపెన్ చేశాడు. ఈ లోగా వినోద్ తన లాప్ టాప్ తెరిచి రెడిగా పెట్టుకున్నాడు.

"నేను చెప్పిన తీదీ లోని ఆ మెయిల్ కాస్త పరిశీలించ వలసింది" అని కోరాడు.

ఎసిస్టెంట్ చూసి నిర్మాత చెవిలో ఏదో గుస గుస లాడాడు.

"అది ఏదో అర్థం కాని గజబిజి భాషలో వున్నది. అదేంటో మా ఎసిస్టెంట్ కు అర్థం కాక తరువాత చూద్దామని డిలిట్ చేయకుండా వుంచేశాడు. అటువంటి అర్థం లేని మైల్ కు ఈ కేసుకు సంబంధం ఏమిటో నాకైతే తెలియటం లేదు."

"వుంది యువరానర్. అదే ఈ కేసులోని అత్యంత కీలక సాక్ష్యం."

జడ్జి గారికి ఇంకా ఉత్సుకత పెరిగింది. "మిస్టర్ వినోద్ ఇదంతా ఏమిటో వివరిస్తారా"

"తప్పకుండా యువరానర్. ఆ గజబిజి అక్షరాలే ఈ సినిమా లోని పాటలు. ఇవన్నీ పోయిన సంవత్సరం నా క్లైట్ రాసుకున్న గేయాలు. వాటిని ఒక తెలుగు లిపిలో వ్రాసి వాటిని కంప్యూటర్ లో ఫీడ్ చేసిపెట్టాడు. ఆ గేయాలని ఈ ఫ్రెయ్యూత నిర్మాత గారికి మైల్ లో పంపటం జరిగింది. కాని దురదృష్టవశాత్తువారి కంప్యూటర్ లో ఆ సాఫ్ట్ వేర్ లేనందున అవి గజబిజి అక్షరాలలాగా కనబడటం జరిగింది. అది ఏదైనా ముఖ్యమైన కోడ్డ్ సమాచారమేమో నన్న అనుమానం లో ఆ ఎసిస్టెంట్ చెరిపేయకుండా వుంచాడు. నా అభిప్రాయం అవునో కాదో వారినే అడిగి నిర్ధారణ చేసుకోండి. ఇదిగో నేను పంపిన మెయిల్ లో ని గేయాలు. కావాలంటే పరిశీలించ వచ్చు. అంతే కాదు యువరానర్. ఏ రోజైతే నా క్లైట్ ఈ గేయాలు రాశాడో ఆ నాడే వాటి కాపీ బాంకులో సేఫ్ డిపాసిట్ లాకర్ లో పెట్టటం జరిగింది. ఇదిగో దానికి సంబంధించిన రసీదు, కావాలంటే అది తెరిపించి లోపలి కాయితాలు తెప్పించి పరిశీలించవచ్చు. సూది పడితే వినిపించేటంత నిశ్శబ్దం.

"కాని మిస్టర్ వినోద్ ఇదంతా మీరెందుకు చేయ వలసి వచ్చింది. వాళ్ళు ఇటు వంటి చర్యకు పూనుకో బోతున్నారని మీకు ముందే తెలిసా." నిర్మాత దోషి అని నిర్ధారణ చేసుకొన్న జడ్జి గారికి ఇంకా ఆరాటం పెరిగింది.

"తెలుసు యువరానర్. ఎట్లాఅంటే వారు ఇంతకు ముందు విడుదల చేసి, పాటలన్ని సూపర్ హిట్ అన్న పాటలు కూడా నా క్లైట్ వే."

కేసు కొత్తమలుపు తిరగ బోతున్నది.

"మరి అప్పుడే కంప్లైట్ ఎందుకు చేయలేదూ?"

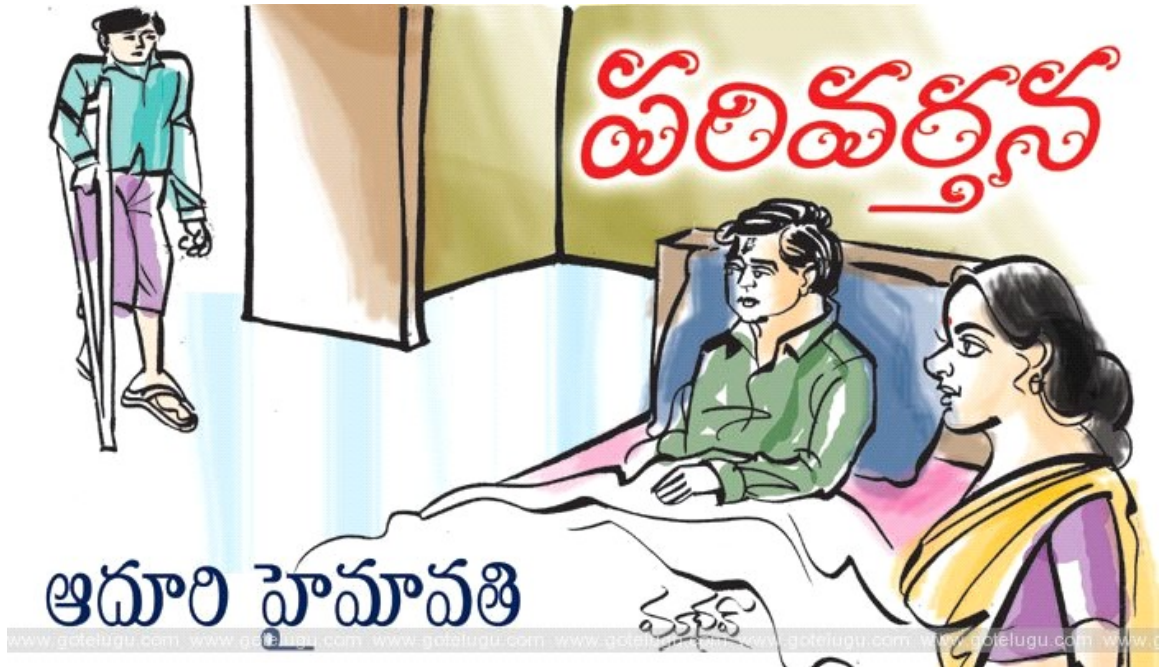
"అప్పుడు మావద్ద నిరూపించటానికి ఎటువంటి సాక్ష్యాధారాలు లేవు. ఒక సారి సక్సెస్ అన్న రక్తం మరిగిన పులి తిరిగి వస్తుందని నాకు బాగా తెలుసు. అందుకే వారికి ఎర వేసి పట్టుకున్నాము"

"ఇంతకూ ఆ అజ్ఞాత రచయిత ఎవరో తెలిసిందా?"

"అది మాకనవసరం యువరానర్. నా క్లెంట్ కంప్లెంట్ నిర్మాత గారి మీద. ఆ రచయిత మీద తగిన చర్య తీసుకో వలసిన బాధ్యత వారిదే. కాని ఈ కేసుకు సంబంధించి గ్రంథ చౌర్యం అనే కన్నా భావ చౌర్యం జరిగిన నా క్లెంట్ కు న్యాయం చేయటం వరకే మాకు కావలసినది. పదిలంగా తన తృప్తికోసం రాసి పెట్టుకున్న భావాలు ఈ విధంగా బహిర్గతమవటం నా క్లయింటుకు బాధా కరమైన విషయం. అతనికి పేరు ప్రతిష్టలు కావాలనిపించి వుంటే వారే ఈ గేయాలను వాడుకొనే వారు."

మరునాడు అన్ని దిన పత్రికల లో అవే వార్తలు.

ప్రఖ్యాత నిర్మాత మీద ఒక అనామక కవి విజయం.

అనంతమ్మ ముద్దుల కొడుకు మురళి, చాలా తెలివైన వాడు, అందంగా ముద్దుగా ఉంటాడు. స్కూల్లో చెప్పింది చెప్పినట్లుగా అప్ప జెప్పేస్తాడు. ఆ ఏడాది బాలల దినోత్సవానికి ఎన్నో ప్రైజులు వచ్చాయి. అంతా వాణ్ని తెగ మెచ్చుకున్నారు. వాడికి కాస్త గర్వం తల కెక్కింది. గర్వం వల్ల పొగరు చేరింది. పొగరు వల్ల మంచి తనం మరుగున పడ సాగింది.

మంచి తనం మరుగున పడగానే నిర్లక్ష్యం ఎక్కువైంది. నిర్లక్ష్యం వల్ల తన లోటి వారినంతా తక్కువగా చూడ సాగారు. అందర్ని విమర్శించడం, హేళన చేయడం, నిక్ నేంస్ పెట్టి పిలవడం, శారీరక అవకాలాలతో పిలవడం చేయ సాగాడు. తల్లి అనంతమ్మ " నాయనా! నీవేమి చేసినా సహించాను, కానీ ఇతరుల అవకాలాలను ఎత్తి చూపేలా పిలవడం మాత్రం మంచిది కాదు నాయనా! అది మానసిక హింస, హత్య చేయడం కంటే పెద్ద పాపం." అని చెప్ప సాగింది. వాడు తలెగరేసాడే తప్ప తన స్వభావంలో మార్పు తెచ్చుకోలేదు. వాడి ఆరో తరగతిలో అవినాష్ అనే అవిటి బాలుడు వచ్చి చేరాడు.

అతడు కర్తల సహాయంతో నడుస్తూ స్కూల్ కు రాసాగాడు. మురళి అవినాష్ ను 'కుంటోడా' అని పిలవడం విన్న వాళ్ల క్లాస్ మాస్టర్ కోపించాడు. మాస్టర్ వెళ్ళాక మురళి "ఈ లడ్డు మాస్టర్ చెప్పేదేదీ!" అన్నాడు. లోటి బాలురు మురళి నోటికి భయపడి మౌనంగా ఉన్నారు. ఆ రోజు క్రికెట్ ఆడుతున్న మురళి బాలు క్యాచ్ చేయ బోయి పడ్డాడు, కాలు ఫాక్చర్ అయింది. వెంటనే వైద్య శాలకు తీసుకెళ్ళారు క్లాస్ మాస్టర్ తన స్కూటర్ మీద. మురళి తల్లి తండ్రి కంగారుగా వచ్చారు. కాలికి కట్టు కట్టారు. మూడు వారాలు రెస్ట్, స్కూల్ లేదు. మురళి ఇంట్లో పడుకుని ఉండగా తల్లి అనంతమ్మ " ఒరే నాయనా! ఇతరులను హేళన చేయకురా ! మానసిక హింస చాలా తప్పురా! అంటే విన్నావు కాదు. ఇప్పుడు చూడు కాలు విరిగి పడుకున్నావ్!" అంది.

ఆ రోజు సాయం కాలం మురళి కళ్ళు మూసుకుని పడుకుని తన తప్పుల గురించి ఆలోచించుకుంటుండగా అవినాష్ కర్తలు పోటు వేసుకుంటూ వచ్చాడు. "ఎలా ఉన్నావ్ మురళి! ఇదో ఈ విబూది నుదుట పెట్టుకో ! నీ కోసం నేను బాబా గుడికెళ్ళి తెచ్చాను. త్వరగా తగ్గి పోతుంది. ఈ పుస్తాదం తీసు, దేవుడు నీకు త్వరగా నయం చేస్తాడు" అంటూ పుస్తాదం తెచ్చి ఇచ్చాడు. అవినాష్ మాటలు విని వాడిని చూడగానే మురళి భోరున ఏడుస్తూ వాడి చేతులు పట్టుకుని " నన్ను మన్నించు అవినాష్ ! నిన్ను చాలా బాధించాను." అన్నాడు. అంతే అతడిలో పరివర్తన కలిగి ఫుట్రి వారిని గౌరవించడం, స్నేహంగా మసలుకోవడం అలవర్చుకుని అందరిలో మంచిపేరు తెచ్చుకున్నాడు.

“అమ్మా! దీరజా! వద్దమ్మా! తండ్రికి ఆడపిల్లదహన సంస్కారాలు చేయ కూడదమ్మా!” బంధువులు ముక్తకంఠంతో అంటున్నారు.

“లేదు! నేనే చేస్తా!” ఏడుస్తూనే దృఢ చిత్తుతో సమాధానమిచ్చా.

“సరే, నీ ఇష్టం” అన్నారు

నాన్న పార్థివ దేహానికి సంస్కారాలన్నీ పూర్తయ్యాక చితికి నిప్పంటించా. చితి మంటలు పైపైకి ఎగిసి పడుతుంటే, నా మనసులో ఆవేశం, పగ అంతకు రెట్టింపు ఎగిసి పడుతుంది. మరో షక్ర కన్నీళ్ళు ప్రవాహంలా చెక్కిళ్ళ మీద నుంచి జారి పోతున్నాయి.

నా వయస్సు పద్నాలుగేళ్ళు. అమ్మానా న్నలకు నేనొక్క దానే. గారాబంగా పెరిగా. అమ్మ, నాన్న, నేను ఇది మా ముచ్చటైన కుటుంబం. చదువులో ప్రతి తరగతిలోనూ నేనే ప్రథమరాల్ని. నాన్నకు ఎన్నో మంచి ఆశయాలు, ఆలోచనలు. ఆ ఆశయ సాధనలో భాగంగా మా ఊరి లోనే ఒక చిన్న పరిశ్రమ స్థాపించి ఎందరికో ఉపాధి కల్పించాలనే ఉద్దేశ్యంతో తన వద్దనున్న సొమ్మంతటినీ పెట్టి పరిశ్రమను స్థాపించే ప్రయత్నంలో భాగంగా వివిధ శాఖల అనుమతి కోసం తిరిగి తిరిగి వారు అడిగిన లంచాలను తన ఆశయాలను చంపుకొని ఇవ్వలేక విసిగి వేసారి పోయి అనుమతులు సాధించుకో లేక, పరిశ్రమ పూర్తిచేయలేక అనుక్షణం సతమతమౌతూ తుదకు గుండె పోటుతో తనువు చాలించారు.

అందుకే నాన్న చావుకు కారణమైన ఈ వ్యవస్థ మీద పట్టరాని కోపం, పగ, కసి. ఎలాగైనా ఈ వ్యవస్థలో భాగమైన వారందరి మీద కక్ష తీర్చుకోవాలి. మరో ప్రక్క “ పగ తీర్చుకోవడం ద్వారా ఈ వ్యవస్థ మారుతుందా! అదే చేస్తే నీకూ వారికి మధ్య పెద్ద తీడా ఏముంది. సాత్వికంగా ఆలోచించు, ఏ విధంగా చేస్తే వారి ఆలోచనలలో మార్పు తీసుకు రాగలవో!” నా అంతరాత్మ నన్ను హెచ్చరిస్తుంది.

అవే ఆలోచనలు, అవే ఆలోచనలు నిరంతరం. కంటి మీద కునుకు లేని రాత్రులెన్నో! చివరకు ఒక ధృఢ నిర్ణయానికొచ్చా. ఈ వ్యవస్థను మార్చాలి. ఈ వ్యవస్థలో భాగమైన వ్యక్తుల ఆలోచనల్లో మార్పు తీసుకు రావాలి. ఆ దిశగా నా పయనాన్ని కొనసాగించాలి. కృత నిశ్చయంతో ముందుకు సాగాలి. ఎన్ని కష్టనష్టాలెదురైనా ఎదుర్కొని పట్టుదలతో సాధించాలి అనుకొనే సరికి నా మనసెంతో తేలిక పడింది.

నా గమ్యాన్ని నిర్ణయించుకొన్నాను. ఆ దిశగానే నా పయనాన్ని కొనసాగించాను. మొక్కవోని దీక్షతో, పట్టుదలతో, ఆత్మ విశ్వాసంతో ముందుకు అడుగులు వేసా. నా ఆశయమే శ్వాసగా, ధ్యాసగా, ఆశగా ముందుకు సాగాను.

ఇప్పుడు నా పేరు డాక్టర్. ధీరజ.,ం.డ్.,(ప్రీస్టిత్రి),.ం.పర్మచ్య్.,ఫ్.డ్.,. పరిశోధనా రంగాన్ని ఎంచుకొని నేను నిర్ణయించుకొన్న అంశంలో పరిశోధన కొనసాగించాను. చివరకు అనుకొన్నది సాధించాను. నా ఆశయాన్ని ఆచరణలో పెట్టడానికి ఉపక్రమించాను.

ఉన్నత ఆశయాలు, ఆలోచనలు కలిగిన దేశ పుధానిని కలిసి నా ఆలోచనలు వారి ముందుంచాను. వారెంతో సాధనంగా ఆలకించి, ప్రోత్సహించి ఆ దిశగా ప్రణాళికను రూపొందించి అమలు పరచారు.

రమేష్ కాన్వెంట్ లో ఐదవ తరగతి చదువుతున్నాడు. తన మిత్రుడు సురేష్ పుస్తకాల సంచిలోని పెన్నుని అతను చూడకుండా దొంగిలించి ఇంటికి తెచ్చేసాడు.

సురేష్,పెన్ను తీసిన రమేష్ ని గుర్తించడం, టీచర్ కి చెప్పడం, టీచర్ అందరి ముందు రమేష్ ని మందలించడం, తర్వాత అందరూ దొంగ, దొంగ అంటుంటే “ఇంకెప్పుడు చేయను, ఇంకెప్పుడు చేయను” అంటూ గట్టిగా అరుస్తున్నాడు రమేష్. ఒళ్ళంతా చెమటలో తడిసి ముద్దయి ఉన్నాడు.

“ఏమిటా! ఆ కలవాట్లు!” రమేష్ తల్లి రమేష్ ని లేపి అడిగింది.

“కలా! ఒక్కసారిగా ఊపిరి పీల్చుకొన్నాడు. తల్లికి తను పెన్ను దొంగిలించి తీసుకు వచ్చిన తర్వాత కలలో సురేష్ తనని గుర్తించడం, టీచర్ కి చెప్పడం, టీచర్ అందరి ముందు మందలించడం, దొంగ దొంగ అని అందరూ అనడం అంతా పూస గుచ్చినట్టు చెప్పాడు.

నీ తప్పు తెలుసుకొన్నావు కదా! రేపు పట్టుకెళ్ళి యిచ్చేయ్ అని తల్లి అనడంలో రమేష్ మనసెంతో తేలిక పడింది.

వినోద్ ఇంటర్మీడియట్ పరీక్షలు వాస్తి మెడిసిన్ లో సీటు కోసం ఎంసెట్ పరీక్షకు హాజరు అవుతున్నాడు. మంచి ర్యాంకు కోసం హైటెక్ కాపీయింగ్ కి పథకాన్ని రచించాడు. అన్ని ఏర్పాట్లు చేసుకొన్నాడు. రాత్రి ఇంటికి చేరాడు.

వినోద్ హైటెక్ కాపీయింగ్ చేస్తూ ఇన్విజిలలేటర్ కి పట్టు బడటం, పోలీసులొచ్చి తీసుకెళ్ళడం, ఇటు వంటి కొడుకు మా కొడుకే కాదని తల్లితండ్రులు చీదరించుకోవడం, బంధు మిత్రులందరూ అసహ్యించుకొని దూరంగా ఉండటాన్ని చూసి తన మీద తనకే విరక్తి కలిగి “నేను చని పోతాను, నేను బ్రతక్కుక్కాడదు” అంటూ గట్టిగా అరుస్తున్నాడు. వినోద్ తల్లి తట్టి లేపింది. “ఉలిక్కి పడి లేచాడు. హమ్మయ్య ఇదంతా కలా! ఇప్పుడు మనసు కెలో హాయిగా ఉంది. ఎట్టి పరిస్థితుల్లో అటు వంటి తప్పుడు పని చేయ కూడదని గట్టిగా నిర్ణయించుకొన్నాడు.

ఆనంద రావు నిర్మోహమాటంగా చెప్పేసాడు పది వేలు లంచంగా ఇస్తేగానీ ఫైల్ ఒక్క అడుగు ముందుకెళ్ళదని తన దగ్గర కొచ్చిన కాంట్రాక్టర్ అో. అతను ఆనంద రావు కాళ్ళా వేళ్ళా పడితే చివరికి ఎనిమిది వేలకి ఒప్పుకొన్నాడు. మరుసటి రోజు ఆ మొత్తాన్ని తెచ్చి యిస్తానన్నాడు. ఆ ఆనందంలో యింటికి చేరాడు.

ఆ ఎనిమిది వేలు తెచ్చి ఆనంద రావు చేతిలో ఆ వ్యక్తిపెట్టడం, ఏసిబి వారు రెడ్ హ్యాండెడ్ గా ఆనందరావుని పట్టు కోవడం, మరుసటి రోజు అన్ని దిన పత్రికల్లో మొదటి పేజీలో ఆనందరావు ఫోటోలో సహ రావడం, అందరూ తనను ఒక లంచ గొండి గాను, దోషి గాను, దొంగ గాను చూడటం, కుటుంబ సభ్యులే చీదరించుకోవడం చూసి తట్టుకో లేక ఫ్యాన్ కి ఉర్రేసుకొని ఆత్మ హత్య చేసుకోవ డానికి ప్రయత్నిస్తుంటే భార్య చూసి ఆపటానికి ప్రయత్నిస్తుంటే “వద్దు! నన్ను ఆపొద్దు!” అంటూ బిగ్గరగా అరుస్తున్నాడు.

“ఏంటి! అట్లా అరుస్తున్నారు” అని బలంగా కుదిపి లేపింది అతని భార్య. అది కల అని తెలిసే సరికి అతని మనసు దూదిపింజ లా ఎంతో హాయి అనిపించింది. లంచాలు తీసుకొంటే తరువాత పరిస్థితింటో కళ్ళకు కట్టినట్టు తెలియడంతో ఇక జీవితంలో లంచాల జోలికి పోకూడదని నిర్ణయించుకొన్నాడు.

ఇట్లా ఒకరా! ఇద్దరా! వేలు, లక్షల మందికి....అవినీతి పనులు చేయాలనుకోవడమో, లంచాలు తీసుకోవాలనుకోవడమో, మోసం చేయాలనుకోవడమో, ఆ విధమైన ఏ చెడు తలపులు మనసులోకి వచ్చినా ఆ రాత్రి వాటి పర్యవసానాలు కలలో ప్రత్యక్షం కావడం, దానిలో ఆ ఆలోచనలు విరమించు కోవడం; ఇటు వంటి ఆలోచనలు వచ్చిన ప్రతి సారి ఇంచు మించు అదే రీతిలో కలల రూపంలో పర్యవసానాలు ఎదుర్కోవడం నిత్య కృత్యమై ఇక అటు వంటి పనుల జోలికి వెళ్ళడమే మానుకొన్నారు.

అది దేశ పురాని, కేంద్రహాసం మంత్రి, అన్ని రాష్ట్రాల డి.జి.పి.లతో ఏర్పాటు చేయ బడిన సమావేశం. ప్రతి రాష్ట్రానికి చెందిన డి.జి.పి తమ రాష్ట్రంలో క్లెయిమ్ రేట్ గణనీయంగా తగ్గు ముఖం పట్టిందని చెబుతున్నారు. దేశ పురాని మోములో చిరు దర హాసం తొంగి చూసింది. విద్య, ఆరోగ్య రంగాలలో గణనీయ ప్రగతి సాధించామని మానవాభివృద్ధి సూచికలో ముందడుగు వేస్తున్నామని ముక్తాయించారు.

నా ఆశయం పరిపూరించింది. నా సంతోషానికి హద్దులేవు. ఆనందపు జల్లులలో తడిసి ముద్దవుతున్నాను. ఇంతకీ ఈ ఆనందపు జల్లులు ఎక్కడ నుంచి వర్షిస్తున్నాయనుకొంటున్నారు . అవి దివి కేగిన నాన్న కను కొనుకల నుంచి.

ఇంతకీ నేను చేపట్టిన పరిశోధన ఏమిటో తెలుసా! మన శరీరంలో కొన్ని రకాల ఉద్వేగాలకు, శృంగార భావనలకు, ప్రేమ భావనలకు కొన్ని రకాల హోర్మోన్స్, రసాయనాలు కారణమవుతాయి. ఉదాహరణకు డోపమైన్ లాంటివి. ఆ విధంగా ఎవరికైనా చెడు ఆలోచనలు మనసులో కలిగితే ఆ రాత్రినిద్రలో వాటి పర్యవసానాలు కలలో సాక్షాత్కరించే విధంగా

మందుని తయారు చేసాను. దానిని అన్ని రకాలుగా పరీక్షించి సత్ఫలితాలు పొందాను. ఇదే విషయాన్ని దేశ ప్రధానికి వివరించి పోలియో డ్రాఫ్ట్ మాదిరిగా ఈ మందు బిళ్ళలను ఈ తరానికందరికీ ఇచ్చేలా చేయమని అర్థించాను. ఆ ప్రణాళికను అమలు పరచడం ద్వారా నేటి ఈ సంతోషమయమైన నా దేశాన్ని వీక్షిస్తున్నాను.

పెళ్ళి ముహూర్తం దగ్గర పడుతుండగా పెళ్ళి కొడుకు తండ్రి పెళ్ళి కూతురి తండ్రిని పక్కకు పిలిపించి " ఏమండి! ముహూర్తానికి ముందే కట్నం సొమ్ము అందిస్తే తాళి కట్టిస్తాను." అన్నాడు.

"బావ గారూ! ఇవి చేతులు కావు కాళ్ళనుకోండి! రేపు మధ్యాహ్నాని కల్లా సొమ్ము అందజేస్తాను. ఈ రోజు బ్యాంక్ నెలవు. సొమ్ము డ్రా చేయను సమయం లేక పోయింది" అన్నాడు అతడి చేతులు పట్టుకుని.

" ఐతే రేపే తాళి కట్టిస్తాలెండి" అంటూ మంటపం దగ్గర కెళ్ళి "లేరా! వెళ్ళాం "అని కొడుకును లేపాడు."బావ గారూ! మా పిల్ల బ్రతుకు నట్టేట ముంచకండి" అంటూ బ్రతిమాలుతున్న పెళ్ళి కూతురు తండ్రిని చూసి నవ్వుతూ

" ఆ విషయం మీరు ముందే ఆలోచించుకోవలసింది." అంటూ బయటికి నడవ బోయాడు. "ఆగండి !బాబూ!"అంటూ షుమారుగా 95 ఐదేళ్ళ ముసలమ్మ మెల్లిగా నడుచుకుంటూ వచ్చింది ముందుకు.

"బాబూ పెళ్ళికొడవా! రేపొద్దున మీ బాబు నీ భార్యలో కాపురం చేయ వద్దంటే మానేస్తావా? సిగ్గు లేదా! మగాడివేనా? పిల్లను చూసి నచ్చాక కట్నం సొమ్ము అందలేదని తాళి కట్టావా? కట్నం తీసుకోడం నేరమని తెలిదా! మీ మాటలన్నీ నా మొబైల్ ఫోన్ లో రికార్డ్ చేశాను, దీన్ని పోలీసులకు పంపనా పెళ్ళికొడవా! ఊచలు లెక్కడతారా, నీవూ నీ అబ్బా? నా మనవడు డి.జి.పి." అంది నవ్వుతూ. తల వంచుకుని పెళ్ళి కొడుకు వెళ్ళి పీటల మీద కూర్చుని "మంత్రాలు చదవండి పంతులు గారూ!" అన్నాడు పెళ్ళి నిర్విఘ్నంగా ఐపోయింది. అంతా జానకమ్మను అభినందించారు.

పెళ్ళి కూతురు తండ్రివచ్చి జానకమ్మ గారి పాదాలంటి నమస్కరించాడు. ఆమె నవ్వుతూ అందర్నీ చూసింది. జానకమ్మ బంధువుల పెళ్ళికి బందర్ వచ్చింది. ఆమె రాక అందరి మనస్సుల్లో సంతోషాన్ని నింపింది. ఆమె వయస్సు 95. ఐనా తన పనులన్నీ తానే చేసుకుంటుంది, ఎవ్వరి ఆసరా లేకుండా నడుస్తుంది. -నవ్వు ముఖంతో నలుగుర్నీ పలకరిస్తుంటుంది. ఎవరికే ఇబ్బందైనా తన దృష్టికి వస్తే అడక్కుండానే సాయం చేస్తుంటుంది. పెళ్ళి పూరై అంతా కళ్యాణ మంటపం ఖాళీ చేసేసి వెళ్ళి పోయారు. జానకమ్మ బంధువుల ఇంట్లో కూర్చునుంది, పిల్లలంతా ఆమె చుట్టూ చేరి. "జేజమ్మ గారూ ! ఈ రోజు మీరొక అమ్మాయిని కాపాడారు.

ఇంకా ఈ కాలంలోనూ ఇలా జరగడం విచార కరం. మీరు ధైర్యంగా మాట్లాడారు. మీ కాలంలోనూ పెళ్ళిళ్ళు ఇలా జరిగేవా చెప్పరూ ? మాకేం తెలిదు ఆ కాలం పెళ్ళిళ్ళగురించీ " అంటూ భ్రతిమాలడం మొదలెట్టారు. "ఏంట్రా! ఆ కాలం పెళ్ళిళ్ళ గురించీ మీకే కాదు మీ అమ్మా నాన్నలకు కూడా తెలిదు. ఐనా మీరు తెలుసుకుని చేసేదేం ఉంది గనుక? " అంది.

"అలా కాదు జేజమ్మ గారూ! ఫ్లిట్ చెప్పండి ! ఏదో పాత సినిమాల్లో ఎప్పుడూ చూస్తూ , మాకంతా తెల్సుకోవాలని సరదాగా ఉంది " అంటూ అని అంతా భ్రతి మాల సాగారు. "సరేనర్రా! మీరింత సరదాగా ఉన్నారు గనుక నా పెళ్ళి గురించే చెప్తాను వినండి "అంటూ గొంతు సవరించుకుంది.

జేజమ్మ తన జ్ఞాపకాలను 90 ఏళ్ళ ముందుకు ఫ్లాష్ బ్యాక్ చేసుకోగానే అంతా ఎలరై ముందుకు వంగి విన సాగారు. "అప్పుడు నాకు ఐదో ఏడు. ఆ రోజు నిద్రపోతున్న నన్ను ... " చెప్పడం మొదలెట్టింది జేజమ్మ

లలితా! జానూను లేపవే పెళ్ళి వారొచ్చే సమయమవుతోంది.

“సుబ్బరామయ్య కేక వేయడంతో వంట పందిట్లోపనిలో మునిగి వున్న లలితమ్మ వసారాలోకి వచ్చింది.” జానూ ! లే! లే ! తలంటు స్నానం చేయాలి. " మంచి నిద్రలో ఉన్న ఐదేళ్ళ జానకిని తట్టి తట్టి లేపింది తల్లి లలితమ్మ. నిద్రలోనే ఉన్న జానకిని భుజానేసుకుని వెళ్ళి పెరట్లోని తడికెల దొడ్లోదింపి చేయి చాచి కచ్చికల పొడి అర చేతులో వేసి“ త్వరగా పళ్ళు తోము వేడి నీళ్ళు తోలుపుకు వస్తాను.

ఏయ్ రంగీ! చిన్నమ్ములు గారికి వేడి నీళ్ళు తోలుపు." అంటూ హడా విడిగా మళ్ళీ వంట శాల లోకెళ్ళి “ ఏమర్తా ! కూరలు తరగడం అవుతున్నదా! "అని కేకేసి తిరిగి పెరట్లో కొచ్చింది లలితమ్మ.

ఆ రోజు కరణం సుబ్బ రామయ్య గారి మూడో కూతురు ఐదేళ్ళ జానకి కి, పట్నంలో లాయర్ ఉమా మహేశ్వరయ్య మూడో కొడుకు పదిహేనేళ్ళ సూర్యనారాయణకు పెళ్ళి. ఇల్లంతా మామిడి తోరణాలతో, గుమ్మాలన్నీ పసుపు కుంకుమలతో, వాకిలంతా కొత్తతాటాకు పందిళ్ళతో, గుంజలన్నీ కొబ్బరి ఆకులతో అలంకరించడం వలన కొత్తాకుల కమ్మని వాసన వింత కళను, పరిమళాన్నీ తెచ్చింది పెళ్ళింటికి. ఒక మూల చెక్క కుర్చీ మీద కొత్తతాటాకు వినన కర్తలు బొత్తిపెట్టి వున్నాయి. పందిరి క్రింద పెద్ద కొత్త బానల్లోమంచి తీర్థం, పక్కనే ఒక చెక్క ముక్కాలి పీట మీద తళ తళా మెరుస్తున్న ఇత్తలి చెంబూ, గ్లాసులూ ఉన్నాయి. చావిట్లో పొడవాటి చెక్క బల్లమీద తెల్లని కొత్తపంచె పరచి ఉంది.దాని పైన పీటలు వేసి ఉన్నాయి.

" ఏమండి శాస్త్రులు గారూ ! అన్ని తయారుగా వున్నాయి కదా? అసలే పట్టణ వాసులు, ఏ లోటూ రాకూడదు సుమా !" హెచ్చరించాడు సుబ్బరామయ్య.

ముఖానికి విబూధి రేఖల మధ్య పెద్ద రాగి కానీ అంత [పాత కాలపు రూపాయి కాసంత] కుఒకుమ, మెడలో రుద్రాక్ష మాల ధరించి మడతల మీదున్న కండువా, మెడ చుట్టూతా నీలం పట్టి కనిపిస్తుండగా, ఎర్రని కండువా నడుముకు చుట్టుకుని, అపర ఈశ్వరునిలా వున్న శాస్త్రి గారు నవ్వు ముఖంతో "మీరేమీ బెంగ పెట్టుకోకండి సుబ్బ రామయ్య గారూ! ఊరి పొలి మేరల్లోనే వేద పండితుల నుంచా . వారు అక్కడే మంత్రాధ్యక్షులలో ఎదుర్కుని వస్తారు. మీరూ తయారై వియ్యాల వారిని ఎదురెళ్ళి ఆహ్వానించి తేవాలి , కానివ్వండి." గుర్తుచేశారు శాస్త్రి గారు ..

" అవును సుమా ఈ హడావిడికి ఆ విషయమే మరచాను. ఎద్దు బండ్లు రైల్వే స్టేషన్ కు పంపడం తోనూ, ఇతర ఏర్పాట్లు చూడటంతోనూ సరిపోయె..." అంటూ... " లలితా ! ఒసేవ్ లలితా ! ఎక్కడే? నా కండువా పట్టా! వియ్యాల వారికి ఎదురెళ్ళాలి." అని అరచి, తడి చేతులతో ఆమె తెచ్చి అందించిన పైమీది కండువా భుజాన వేసుకుని కదిలారు సుబ్బ రామయ్య గారు వెంట పది మంది పెద్దలు శాస్త్రీ గారు తోడు రాగా. పెళ్ళి వారంతా ఇల్లు చేరగానే ఆడ మగ అంతా ఎదురెళ్ళి పెళ్ళి కుమారునికీ, ఆయన తండ్రికీ, తల్లికీ, పెద తల్లి తండ్రుల కూ కాళ్ళు కడిగి పూల మాలలు వేసి ఆహ్వానించారు .

తమ ఇంటికి ఎదురుగా వున్న స్నేహితుని ఇంట్లో విడిది ఏర్పరచి, ఏర్పాట్లన్నీ చూశారు." బావ గారూ! మీరంతా పట్టణ వాసులు, మేమేమో పల్లె వాసులం . మర్యాదల్లో ఏవైనా లోపాలు జరిగితే మన్నించ గలరు. మనస్సులో మరోలా భావించక మీరు తెలియ పరిస్తే మేము సరి దిద్దుకుంటాము." అన్నాడు వినయంగా సుబ్బ రామయ్య . " అలాంటి వేమీ ఉండవు. మనం మనం బంధువులమై పోతున్నాం." అన్నాడు

ఆదరంగా వకీలు ఉమా మహేశ్వరయ్య. ఇలా అనడం మీ గొప్ప సంస్కారం, ఎంతైనా ఆడ పెళ్ళి వారం కదా?" అంటున్న సుబ్బ రామయ్యతో " అదంతా ఏమీ వుండదు బావ గారూ! నేను నగరంలో వకీలున్నెనంత మాత్రాన మీరు మరి గౌరవించ నక్కర్లేదు, ఇద్దరం సమానమే, మీ కుమార్తె మా ఇంటి కోడలవుతున్నది, మా కుమారుడు మీ ఇంటి అల్లుడు కాబోతున్నాడు అంతే. అందరం ప్రేమ పూరిత వాతావరణంలో పరస్పర గౌరవ భావంతో శుభ కార్యం జరిపిద్దాం. " అంటూ భుజం తట్టాడు ఉమా మహేశ్వరయ్య.

" మరి మీకంతా దంత ధావనం పూర్తైతే కాఫీలకు రండి. అదయ్యాక తలంటు ముహూర్తం. " అంటూ అందరినీ కాఫీలకు ఆహ్వానించాడు, సుబ్బ రామయ్య పురోహితుడు. ఇంటి లోపల మగ పెళ్ళి వారి తరపు స్త్రీలంతా ముఖాలు కడిగి నుదుట సింధూరాలు దిద్దుకుంటుండగా, లలితమ్మ పది మంది ముత్తైదువులతో, మేళాలలో వచ్చి పెద్ద చిన్న అందరికీ కుంకుమ భరిణ తెరచి బొట్టు పెట్టి " వదిన గారూ ! మీరంతా తయారైతే కాఫీలకు రండి. ఆ పైన తలంటు ముహూర్తం దగ్గర పడుతున్నది..

" చిరు నవ్వుతో అందరినీ ఆహ్వానించింది. మగ పెళ్ళి వారంతా మేళాలు వెంట రాగా ముత్తైదువులు ముందు నడువగా, సుబ్బ రామయ్య దంపతులు దారి చూపగా, విడిది గృహానికి ఎదురుగానే పెళ్ళి వారి ఇల్లు ఉండటాన అంతా ఐదు నిమిషాల్లో పెళ్ళి పందిరి క్రిందికి చేరారు. అక్కడ కొయ్య కుర్చీలు, బల్లలు ఒక వైపు మగ పెళ్ళి వారికీ, కొత్త తాటాకు బంతి చాపలు ఆడ వారికీ పరచి ఉండటాన అంతా వరుసల్లో కూర్చున్నారు. ఉమా మహేశ్వరయ్య " చిన్న వారంతా పలహారాలు కానివ్వండి, తలంటు అయ్యే వేళకు అలస్యం కావచ్చు." అనగానే సంద్యా వందనం చేసి వారు కొందరు , పెద్ద వారు, నిత్యాగ్ని హోత్ర వారూ తప్ప మిగిలిన వారంతా వరుసల్లో బంతి చాపలపై కూర్చున్నారు. సుబ్బ

రామయ్య తరపు బంధువులు దూరంగా నిల్చుని చూస్తుండగా, ఉమా మహేశ్వరయ్య" మీరూ వచ్చి కూర్చోండి, పిల్లలూ, పిల్లల తల్లులూ అంతా ఆకలికి ఆగ లేరు. మా ఉపా హారాలు అయ్యేంత వరకూ మీరంతా ఆగక్కర లేదు. ఎవరి ఆకలి వారిది " అని చెప్పగానే, పిల్లలంతా బిల బిల మంటూ ముందుకు రాబోయారు.

" హాహా! ఆగండాగండి ! మగ పెళ్ళి వారితో పాటు తినేద్దామనే! ఎంత ఆగడం?! " అంటూ ఓ పెద్దావిడ నోరు నొక్కుకుంటూ, కోప్పడటంతో, అంతా నదికి ఆనకట్ట కడితే నీరు ఆగినట్లు రక్కున ఆగి పోయారు. అది చూసిన ఉమా మహేశ్వరయ్య " అదేంటి! అక్కయ్య గారూ! పిల్లల్ని అలా ఆపేశారు? రానివ్వండి, మగ పెళ్ళి వారని వారిని భయ పెట్టేస్తే మమ్మల్ని పులులో సింహాలో అనుకునే ప్రమాదం ఉంది. ఆ పైన మాకేం కావల్సినా ఎవ్వరూ దరికి రారు. పెళ్ళి కుమార్తె సైతం మేమంటే భయ పడవచ్చు. రండ్రా! పిల్లలూ !నేను పిలుస్తున్నాగా, రండి కూర్చోండి-! నేనే వడ్డిస్తాను "అంటూ తాగ్రుతున్న కాఫీ గ్లాసు పక్కన పెట్టి పిల్లలను పిలిచి కూర్చో బెట్టి ఉపా వడ్డిస్తున్న వంటావిడ వద్ద బకెట్లాను తీసుకుని పిల్లలకు వడ్డించడం మొదలెట్టాడు. అది చూసిన ఆడ పెళ్ళి వారు " హౌరా ! మీ వియ్యంకులెంత నిగర్వులు! పట్టణ వాసులు టెక్కుగా ఉంటారనుకున్నాం. నీ కూతురు మహా అదృష్టవశతురాలు సుమా లలితా !" అంటూ ముక్కున వేలేసుకున్నారు.

ఓ వైపు ఘనాపాటీలైన వేద పండితుల వేద ఘోష జరుగుతుండగా మరో వైపు మంగళ వాయిద్యాల మధ్య పెళ్ళి కొడుకు సూర్య నారాయణకు తలఁబటు కార్యక్రమం మొదలైంది. ఊరు ఊరంతా కదలి వచ్చి నడుం కట్టి ఎవరికి తోచిన వచ్చిన పనులు వారు ఎవ్వరూ చెప్పకుండానే చక చకా చేసుకు పోడం, అంతా కలుపు గోలుగా ఉండి' అక్కా! అత్తా! వదినా! అని ఆడ వారు, ' అన్నా! మామా! బావా! ' అని మగ వారూ పరస్పరం పిలుచుకుంటూ పనుల్లో దిగడం నగర వాసులకు వింతగానే ఉంది.

" ఏరా తమ్ముడూ! ' పెట్టిన వారికి పుట్టుటే సాక్షని' పిల్లనక్కను తొక్కి పుట్టింది. అత్తవారు కన్న వారి కంటే ప్రేమగా చూసుకునేట్లున్నారు. నీకే బెంగా ఉండదీంక పిల్ల గురించి . అంటూ తమ్మునిపై తన కున్న మమ కారాన్ని బయట పెట్టింది అక్క అనసూయమ్మ. " ఐనా మన జానూకేమిరా! బంగారు మూట! " అంటూ జానూ అనే జానకి ని బుగ్గలు నొక్కి ముద్దాడిందామె. జానూ వంటి మీద ఉన్న 50 తులాల బంగారాన్ని తనివి తీరా చూస్తూ " ఏం దేవుడో ఏమోరా! నాకొక్క మగ నలుసు నిచ్చి ఉంటే జానూను పరాయింటికి పంపే దాన్నా?!" అంది విచారంగా. సుబ్బ రామయ్య చెల్లి " అక్కా! జానూనా! దాని మెడలో బంగారాన్నా?!" అని నవ్వింది అక్క అనసూయమ్మ మనస్సెరిగినది గనుక. అలా ఆ ఐదేళ్ళ పిల్ల జానకి పెళ్ళి తంతు మొదలైంది.

భోజనాలు అయ్యాక మగ పెళ్ళి వారంతా విడిదిలో సాయం కాలం దాకా విశ్రాంతి తీసుకుంటుంటే ఆడ పెళ్ళి పెద్దలు సాయం కాలం ఫలహారాలూ, రాత్రి భోజనాల తయారీలో తల మునకల్నే ఉన్నారు. సాయం కాలం కాగానే విడిదికి కాఫీలూ ఫల హారాలూ పట్టకెళ్ళిన లలితమ్మ లో...." వదినా! మా వాళ్ళంతా సరదా పడుతున్నారు' ఎదురు కోల' అయ్యాక పిల్లనూ పిల్లాడినీ కూర్చో బెట్టి బంతాట ఆడిద్దాం . తొలి బువ్వనికీ చాలా సమయం ఉంది కదా! అదే మేజ వాణికి రేపు సమయం ఉంటుందో లేదో ఎప్పుడైతేనే? ,పిల్లకూ కొత్త పోతుంది, రేపు ఎటూ పెళ్ళి కొడుకును చేయడం, వర పూజ, గారీ పూజ, స్నాతకం ఉంటాయి కదా ! తీరికే ఉండదు. ఈ పూటే ఏ సరదా ఐనా, ఏమంటారు?" అని ఆడిగింది పెళ్ళి కొడుకు తల్లిజయమ్మ.

" దాందేముంది వదిన గారూ! మగ వాళ్ళలోను ఒక మాట చెప్పి అలాగే కానిద్దాం .." అని చెప్పి ఇంటికి వచ్చి భర్తలో చెప్పింది, మగ పెళ్ళి వారి సరదా గురించి." ఇదేం చిత్రమమ్మా! పెళ్ళి కాకుండానే ! బంతాటలూ ..అవినీ..విడూర్ంగా లేదూ! " అక్కడే ఉన్న అనసూయమ్మ అందుకుంది " విడూర్మమేముంది అక్కా! జానూ వాళ్ళమ్మాయి. . పైగా వారు నగర వాసులు. ఐనా వారేం విపరీతపు కోరిక కోర లేదుగా ! పిల్లరేపు పెళ్ళి వేళకు అందరినీ చూసి ఝడవకుండా ఉంటుందని వారనే మాటానిజమే !లలితా! ఆ ఏర్పాట్లో చూడు. అమ్మాయిని తయారు చెయ్యి. నేను పురోహితుల వార్ని కేకేస్తాను. "అంటూ సుబ్బ రామయ్య కండువా సవరించుకుంటూ వెళ్ళాడు. లలితమ్మ ఇంట్లోకి వెళుతూ " వదినా ! త్వరగా అమ్మాయికి జడ వేసి తయారు చేయాలి, చిన్నోదిన్ను కూడా పిలుస్తారా! ముందు మీరిద్దరూ ముస్తాబై రండి, ఈ లోగా జానూకు నేను ముఖం కడుగుతాను. "అని అనసూయమ్మను పంపింది."ఇంతకూ జానూ ఎక్కడ? 'జానూ ! జానూ! " అంటూ జానకిని పిలుస్తూ ఇల్లు పెరడు, అంతా మూడు మార్లు తిరిగినా ఎక్కడా జానూ జాడ లేదు. లలితమ్మ కు కంగరెక్కువై " ఏమండీ ! ఒక్క మారిలా వస్తారా! మిమ్మల్నే ! " అంటూ మండువాలో పురోహితునిలో మాట్లాడుతున్న సుబ్బ రామయ్య ను దగ్గరికి పిలిచి రహస్యంగా " ఏమండీ! జానూ కనిపించడం లేదు " గుడ్లనీరు కుక్కుకుంటూ మెల్లిగా చెప్పింది.

" ఎక్కడికి వెళుతుంది ?ఎక్కడైనా నిద్రపోతున్నదేమో చూడు,? పైగా వళ్ళంతా నగలు పెట్టావాయె ! ఆ బరువు మొయ్యి లేక ఎక్కడో పడుకుని నిద్రలోకి జారుకుని ఉంటుంది." అన్నాడు సుబ్బ రామయ్య తాపిగా. " లేదండీ ! ఇల్లంతా మూడు మార్లు వెదికాను, ఎక్కడా లేదు." గొంతు గాదగ్గం కాగా అంది లలితమ్మ.." ఐతే ! నగల కోసం ఎవరైనా జానూని ..." అనుమానం కలగానే సుబ్బ రామయ్యకు వళ్ళంతా చెపటలు పట్టాయి."రేయ్ ! దానయ్యా! ఇటారా!" అంటూ తన తల మనిషిని కేకేశాడు. అతడు పరుగు పరుగున వచ్చి " చెప్పండి బాబయ్యా! " అంటూ చేతులు కట్టుకుని నిల్చున్నాడు. ఇంతలో సుబ్బ రామయ్య ఏదో గుర్తురాగా " లలితా! జానూ ఈడు పిల్లలంతా ఆడుతున్నారేమో పెరట్లో గానీ చూశావా?" అని అడిగాడు.

" లేదండీ ! పిల్లలెవ్వరూ కూడా లేరు. వారంతా నిద్రపోతున్నారో ఏమో " వస్తున్న దుఃఖాన్ని ఆపుకుంటూ అంది లలితమ్మ . . " చూడు దానయ్యా! పిల్లలబతా. ఎక్కడో ఆడుతున్నట్లున్నారు. పాలేర్లను నలుగుర్ని తీసుకెళ్ళి

త్వరగా అంతా వెతికి వెంట పెట్టుకురా ! మన జానూ పాప కూడా వాళ్ళలో ఆడను వెళ్ళినట్లుంది, జాగ్రత్త ఎవ్వరికీ తెలిరాదు సుమా!" ఆజ్ఞాపించినట్లు చెప్పాడు సుబ్బ రామయ్య. లలితమ్మ ఇంటి లోపలికెళ్ళి మరో మారు మూల మూలా పదిహేను గదులూ వెతికింది . దేవుని గదిలో తాను జానూకు నగలు అలంకరించిన చోటే ఆ దంతపు పెట్టెలో అన్ని నగలూ ఉండటం చూసి, నగల కోసం జానూను ఎవ్వరూ అపహరించుకు పోలేదని కాస్త నిమ్మళించింది. బయటికి వచ్చి కాలు కాలిన పిల్లలూ పందిట్లో ఇటూ అటూ తిరుగుతున్న సుబ్బ రామయ్య చెవిన వేసింది

" నగలన్నీ దేవుని గదిలో పెట్టెలోనే ఉన్నాయండి ! నేనే తీసి పెట్టమని మా చెల్లెలు సుగుణకు చెప్పాను. హడావిడిలో మరిచే పోయాను. పిల్లప్రాణానికేం ఆపద లేదు ఇదెక్కడో ఆడుతూన్నా ఉండాలి, లేదా స్నేహితులవరింటికైనా వెళ్ళినా ఉండాలి." అని తిరిగి లోపలికెళ్ళింది. దొడ్డూలోటలూ నాలుగు వైపులా నలుగురూ వెతకను వెళ్ళారు పాలేర్లు, పశువుల మేత వేసే గడ్డివాముల దొడ్లలోనూ మామిడి చెట్లపైకొత్తి కొమ్మచుట్టలాడుతున్న పిల్లలందరినీ చూసి, వారిలో పచ్చ పట్టుపరికిణీలో వున్న జానకిని గుర్తుపట్టాడు దానయ్య." అమ్మా! జానూ పాపా! మీ అప్పా అమ్మా నీ కోసం వెతుకుతున్నారు రా పోదాం " అని పిలిచాడు.

జానూ పాప పరికిణీ గోచి పోసి కట్టి మామిడి చెట్టుకొస కొమ్మన కూర్చుని ఉంది. మిగిలిన పిల్లలు ఆడా మగా పది మంది దాకా ఆమెను అందుకోలేక క్రింది కొమ్మల పైనే ఉన్నారు." నేను రాను పో ! కొత్తి కొమ్మచ్చి ఆడాలి, అందరిని ఓడించాలి " అంటూ ఇంకా పై కొమ్మల పైకి వెళ్తున్నది." జానూ పాపా! మేళాలు వాయించే వేళైందిరా తల్లీ! నీవు మేళం వినవా? నీకిష్టం కదా ! రా! రామ్మా! నేను భుజాలపై ఎక్కించుకుని తీసుకెళ్తాగా !" అంటూ బ్రతి మాల గా జానూ పాప చక చకా కొమ్మల దిగి వచ్చింది. జానూకు పెళ్ళి మేళాలంటే ఇష్టమని దానయ్యకు తెల్పు గనుక ఆ మాటే చెప్పాడు తెలివిగా. మిగిలిన పిల్లలంతా కూడా చెట్టు దిగాక జానూను రెండు భుజాలపై ఎక్కించుకోగానే పిల్లలంతా బిల బిలా చెట్టు దిగి దానయ్య వెంట పరుగెత్తారు. పెరటి ద్వారం ద్వారా లోపలికి వచ్చి తగ్గు స్వరం తోనే.

" అమ్మ గారూ !" అంటూ పిలిచాడు దానయ్య. దానయ్య గొంతు వినగానే గబుక్కున పెరట్లోకి పరుగెత్తింది లలితమ్మ. ఆమె చేతుల కు జానూ ను అందించి బయటికెళ్ళి పోయాడు దానయ్య. పిల్లలంతా చావిట్లోకి వెళ్ళి పోయారు . " ఎక్కడికెళ్ళావు జానూ తల్లీ! పెళ్ళి మేళాలు వాయించే సమయమైందిరా! రా! జడ వేసుకుందువు గాని " అని లోపలికి తీసుకెళ్ళింది ఆమె కుమార్తెను. అదే పెళ్ళి కుమార్తెను. అలంకరణ అయ్యాక బంతాట మొదలైంది. ఎదురెదురుగా పెళ్ళి కుమారుడినీ, పెళ్ళి కుమార్తెనూ కూర్చో బెట్టి, మల్లెపూలతో కట్టిన బంతి మాలను పురోహితుడు చెప్పుతుండగా పెళ్ళి కుమారుడు పెళ్ళి కుమార్తె ఒడిలోకి విసిరాడు,

ఆమె కూడా పురోహితుడు చెప్పిన పెళ్ళి కుమారుని ఒడిలోకి విసిరింది. అలా ఇద్దరూ పూల బంతి ఒకరికొకరు విసురుకుంటూ ఆడుతుండగా, పూల బంతి జానూ ముఖాన పడింది. జానూ కోపంతో పూల బంతి తీసుకుని లేచి

మోకాళ్ళమీద కూర్చుని అతి బలంగా పెళ్ళి కుమారుని ముఖం పైకి విసిరింది." అయ్యిందా తిక్క, నా ముఖం పైకే వేస్తావా?" అంది కోపంగా , ఆడ పెళ్ళి వారంతా అంతా 'అయ్యో అయ్యో' అంటుండగా " ఏం ఫరవా లేదు, మీరే కంగారు పడకండి పిల్లనేం అనకండి పసి తనం కదా?" అంటూ సర్ది చెప్పాడు ఉమా మహేశ్వరయ్య.

పెళ్ళి తంతులన్నీ పూర్తై జానకి నిద్రలో జోగుతూ తల్లివడిలో వుండగా తాళి కట్టాడు సూర్య నారాయణ.

జానూ పాప పెళ్ళి అలా పూర్తైంది.

ఎంత ఆపుకుందామన్నా ఆపుకోలేక ఫక్కున నవ్వురు పిల్లలంతా, " ఓ మైగాడ్ ! పెళ్ళి కొడుకునే కొట్టారా జేజమ్మ గారూ!" అంటూ. " ఔనర్రా పిల్లలూ ! పూల బంతి తోనేగా ! దెబ్బ తగల్గేదుటలే! నాకు నిజానికి అన్నీ గుర్తులేవు, మా అత్తయ్య గారూ, మా వారూ అప్పుడప్పుడూ' జానూ పెళ్ళి లీలలు' అని వెక్కిరిస్తూ చెప్పిన విషయాలకు నాకు గుర్తున్నవి చేర్చి చెప్తున్నానంతే!" అంది బోని నోరు విప్పి నవ్వుతూనూ జేజమ్మ. " అమ్మో! ఇప్పుడలా కొడితే ఏమవుతుంది జేజమ్మ గారు ! ఇందాక కట్నం సొమ్ము రేపు అందజేస్తామంటేనే లేచెళ్ళి పోబోయారు పెళ్ళి వారు. కాస్తంత పొరబాటు జరిగితేనే కోపంతో కేకలేసే వారు మా రోజుల్లో పెళ్ళిళ్ళలో "అంది ఒక మహిళ.

"ఇప్పుడైతే తిరిగి కొట్టి పెళ్ళి కొడుకు లేచెళ్ళి పోతాడేమో!" అంది దూరంగా కూర్చుని వింటున్న మరో మహిళ. " జేజమ్మ గారూ ! ఏ సినిమా, ఏ సీరియల్ ఇంత ఇంట్రస్టింగా ఉండదు.

కళ్ళకు కట్టినట్లు మీరు చెపుతుంటే భలేగా ఉంది మీ పెళ్ళి విషయం." అంది ఓ టీనేజర్.. " ఓహో జేజమ్మ గారూ ! మీరు కోతి కొమ్మచ్చులాడే వారా!" అని అడిగాడో తుంటరి గాడు. "మీకు చెట్లక్కడం కూడా వచ్చా ! మగ పిల్లలే ఎక్కుతారనుకుంటానే ! చెట్టులెక్క గలవా! ఓ నరహరి పుట్టలెక్క గలవా! ' అనే పాత పాట అప్పుడప్పుడూ టీవీలో 'పాడుతా తీయగా' లో చూస్తుంటాం.." ఆశ్చర్యంగా అంది ఒక చిన్నారి . " అసలు పెళ్ళి కూతురెళ్ళి చెట్లక్కడం ! భలేగా ఉంది. చెట్లక్కే పిల్లకు పెళ్ళా! " ఆశ్చర్యంగా అందో అమ్మాయి . " ఔనర్రా ! నేను చిన్నప్పుడు చెట్లక్కడంలో ఫస్ట్! పది పన్నెండేళ్ళ వాళ్ళ కంటే వేగంగా ఎక్కిదాన్నిట! మొగ పిల్లగాళ్ళంతా నా జట్టులోనే చేరను వచ్చే వారుట! అందరి కంటే ముందే నేను పైపై కెక్కి అక్కడి చివారు కొమ్మల్లోంచి లేత రెమ్మలు కోసి తెచ్చే దాన్నిట! నన్నెవ్వరూ అంటు కోనే లేక పోయే వారుట! అంతే కాదర్రా! గోటుం బిళ్ళ ఒక్క మారు కొడితే వెళ్ళి ఎక్కడో పడింది, వెతక లేక విసిగి పోయే వారంతానూ." అంటూ గర్వంగా చెప్పి నవ్వింది జేజమ్మ .

"ఆడ వాళ్ళ ప్రతాపం మీలోనే మొదలై ఉంటుంది ఔనా జేజమ్మ గారూ!" అంటున్న ఒక అమ్మాయిలో , "అయ్యో! మీరు మా కోడలు రుద్రప్రతాపం వింటే నాకంటే ఎక్కువంటారు సుమా! రుద్రనా కంటే చాలా హడల గొట్టింది సమాజంలోని దుష్ట పురుషులను, అలాగే గయ్యాళి మహిళలనూనూ. సమాజంలోని దుష్ట శక్తుల పై తిరుగు బాటు బావుటా ఎగరేసి అందరినీ హడల గొట్టిందంటే నమ్ముతారా?. ఆమె అన్యాయం అహంకారం మోసం అస్సలు సహించేది కాదు. దరి దాపుల్లో ఎవ్వరు బాధ పడుతున్నట్లు తెలిసినా వెంటనే ఏదో ఒక చర్య చే పట్టింది. అందుకే ఏరి కోరి ఆమెను మా ఇంటి కోడలిని చేసుకున్నాం." గర్వంగా 77 ఏళ్ళ తన కోడలు రుద్రవైపు చూస్తూ చెప్పున్న జేజమ్మను ఆశ్చర్యంగా చూశారు పిల్లలంతా.

' ఇప్పటికీ కోడలిపై ఈమెకెంత ప్రేమ ! అందరూ అత్తలూ కోడళ్ళూ వీరిలా ఉంటే సమాజంలోని జన మంతా ఎంత హాయిగా ఉంటారో కదా!' అనుకుంది ఒక ముదిత. తన బామ్మ గుర్తొచ్చి పాపం ఆమె నైజానికి జాలి పడింది, 'తన తల్లి ఎంతో శామ్మ్య రాలు గనుక సరి పోతున్నది, లేక పోతే తన ఇల్లునరకం అయ్యేదేమో!' అనుకుంది తల్లిపై గౌరవంతో మనస్సు నిండగా ఒక యువతి. ఇంతలో "అందరికీ ఒక హాట్ న్యూస్ ! మన పెళ్ళి కొడుకు చెల్లాయి తాను ప్రేమించిన అబ్బాయిలో పెళ్ళి చేయనన్న వాళ్ళ నాన్నకు తెలికుండా రిజస్ట్రార్ మేరేజ్ చేసుకుని ఇల్లు చేరిందిట, వాళ్ళింటి నుంచీ మా అక్కయ్య ఫోన్ చేసింది." అంటూ అనౌన్స్ చేసింది ఒక యువతి.

"బావుందరా! అన్నేమో కట్నం అంద జేయడం ఆలస్యమౌతుందని నాయన మాట విని పెళ్ళి పీటల మీంచి లేవ బోయాడు, చెల్లాయేమో కట్నాలూ, కానుకల ప్రశక్తి లేకుండానే స్వతంత్రంగా కోరిన వాడ్ని చేసేసుకుంది. కాలంలో ఎంత మార్పూ! తరాలు మారి పోతున్నాయి అంతరాలూ పెరిగి పోతున్నాయి." అంది జేజమ్మ. ఔనన్నట్లు అంతా తలలూచారు.

డాడ్ వాట్ ఫర్ దిస్ ఎలక్షన్? అడిగాడు మా పెద్దబాబు, 4క్లాసు చదువుతున్నాడు వాడు

మీ క్లాస్ లీడర్ ఎవరు ? అడిగాను నేను.

వాడి పుత్తుకు నా పుత్తు ఏమిటి అనుకున్నాడేమో ముఖం చిట్కించి, ఫాట్ రమేష్ అన్నాడు

అంటే వాడి ఉద్దేశ్యం, లావు గా ఉండే రమేష్ అని.

హూ మేడ్ హిం ఏస్ యువర్ క్లాసు లీడర్? నేను అడిగాను

మై క్లాస్ టీచర్, అన్నాడు వాడు

మన ఏరియాకి లీడర్ ని చూస్ చేసుకోవడానికి ఇప్పుడు ఎలక్షన్స్ అన్నాను.

ఓకే అని వాడు లోపలి వెళ్ళిపోయాడు

మా బామ్మగారు ఇంతలో వచ్చి అడిగింది ఒరేయ్ అబ్బిగా ! క్రింద ఏమైనా పెళ్ళిజరుగుతోందా?

బాజా భజంట్రిలు వినపడుతున్నాయ్, ఇప్పుడు ముహూర్తాలు ఏమి లేని సమయంలో ఏ తల మాసిన వాడు పెళ్ళి చేసుకుంటున్నాడు అని,

లేదే ఎలక్షన్లకోసం పార్టీలు పెట్టిన మోత అది అన్నాను

అవునా అని ఆవిడ విసుక్కుంటూ లోపలికి నడిచింది నేను డ్రెస్ మార్చుకుని కూర్చున్నాను మళ్ళీ మా పెద్దాడు వచ్చి అడిగాడు పప్పా! వాట్ ఇన్ ఎలక్షన్? అని వాడి చేత నాన్న అని పిలిపించుకోవాలని నేను ఎప్పడినుంచో ప్లయత్నిస్తున్నాను,

డాడ్ అని పప్పా అని పిలవడం అయిపోయాక పిలుస్తానని అన్నాడు వాడు

వాట్ ఇన్ ఎలక్షన్ మళ్ళీ అడిగాడు వాడు

మీ క్లాస్ లీడర్స్ మీరు అంతా కలసి బాగే చదివే, మంచి కుర్తాడిని చూస్ చేసుకోవడం అన్నాను

వాడికి ఏమి అర్థం అయ్యిందో నేను చెక్ చేదాం అని అనుకునే లోపు

ఎవరో మా ఇంటి తలపు కొట్టారు,

మేము వుండేది 3 వ అంతస్తుదానికి లిఫ్ట్ లేదు, అందుకని మా ఇంటికి ఎక్కువగా ఎవ్వరూ రారు,

మెట్లు ఎక్కి ఆయాస పడాలని!

మా వాడు వెళ్లి తలుపు తెరిస్తే ఏనుగు గుర్తువాళ్ళు వచ్చి మాట్లాడి వెళ్లారు, అది చూసి మావాడు ఏనుగు అంటే
ఎవరు అన్నాడు

ఒరేయ్ ఒరేయ్ తెలుగు చదువుతున్నావు కదా ఏనుగు తెలీదా ? అరిచాను

ఓ గజేష్ కదూ అన్నాడు వెంటనే

సరే ఎదో ఒకటి అర్థం అయినందుకు సంతోషిస్తూ కుర్చీలో కూలబడ్డాను

అదిగో అప్పడు వచ్చారు విజిల్ గుర్తువాళ్ళు అప్పడే మా చిన్నాడు పడుకున్నాడు అందుకని మళ్ళి మా పెద్దాడే
తలుపు తెరిస్తే వాడి చేతిలో ఒక విజిల్ ఉంచారు వాళ్ళు.

ఇంకేం మావాడు ఊదుతూ లోపలికి వెళ్ళాడు.

పొద్దున్నే ఇంట్లో రామ రావణ యుద్ధం ఆ విజిల్ గురించి.

ఇక్కడ ఒక సంగతి చెప్పాలి మీకు చాలా రోజులనించి మా పిల్లలు కార్ కొనమని గొడవ చేస్తున్నారు.

రోడ్ పైన ఏ కార్ కనిపించినా ఇది కొను అని ఒకడు ఇది ఒద్దు అది కొను అని ఇంకొకడు గోల

దీనికి తోడూ ఒక్కడికే సైకిల్ వుంది రెండో వాడు దానికోసం గొణుగుతున్నాడు.

సరే ఆ సాయంత్రం ఇంటికి వచ్చేసరికి మా పిల్లలు ఇద్దరూ వచ్చి నాన్న మనం కార్ కొనద్దు అన్నారు, అలాగే నాకు సైకిల్ వద్దు అన్నాడు ఇంకొకడు.

చాలా సంతోషం అని లోపలికి వెళ్లాను.

రెండు కొవ్వొత్తులు టేబుల్ మీద వున్నాయ్.

మా పిల్లలు అవి చూపించి, ఆ గుర్తువాళ్ళు వచ్చి వెళ్ళారు, అన్నారు.

నాకు అర్థం అయ్యి అవనట్లు చూసి లోపలికి వెళ్లాను

కొద్ది సేపటికి బాట్ గుర్తువాళ్ళు వచ్చారు

వాళ్ళు పేపర్ మాత్రమే ఇచ్చి పోయారు

మా పిల్లలు ఆలస్యం అయినా నిద్రపోలేదు , మా ఇంటికి ఇంత మంది రావడం వాళ్ళకు ఆనందంగా వుంది

అంతేనా చిన్నాడు పడుక్కుంటే, క్రితం రాత్రివాడికి విజిల్ రాలేదు కదా అందుకని వాడు నిద్రవచ్చినా పడుకోవడం లేదు. బలవంతంగా కళ్ళు తెరిచి చూస్తూ కూర్చున్నాడు

ఇంతలో నిచ్చెన గుర్తువాళ్ళు వచ్చారు, చేయి కలిపి వెళ్ళారు

పేపర్ కూడా ఇవ్వలేదు

ఇంక పడుకుని నిద్రపోమ్మని గదమాయిస్తే అప్పడు లేచారు పిల్లలు కుర్చీలోంచి, వాల్క్సీ ఎప్పుడూ ఒకే కుర్చీలో ఇరికి కూర్చోడవడం అలవాటు.

ఆ రాత్రి అలా గడిచింది

నేను నా ఆఫీస్ పనిలో బిసిగా వుండి ఆ రాత్రికొంచే ఆలస్యంగా ఇంటికి వెళ్ళాను

నేను వేల్చెప్పటికే చెట్టు గుర్తువాళ్ళు వచ్చి వెళ్ళారని తెలిసింది, పిల్లలు అప్పుడే పడుకున్నారు

సరే అని నేను బట్టలు మార్చి, తిని అలిసిపోవడం లో కునుకేశాను ఆరాత్రికి. తరవాత సెలవు పెట్టి ఇంట్లో వుంటే మా శ్రీమతి చెప్పింది అసలు సంగతి!

మా పిల్లలు ఎందుకు కారు, సైకిల్ కొనద్దన్నారు ?

ఆ గుర్తులు కూడా ఎలక్షన్లలో ఉన్నాయి అని వాళ్ళకి స్కూల్లో తెలిసింది అని.నాకు నవ్వు వచ్చింది.

వాళ్ళ అమాయకత్వానికి. విజిల్, కోవ్వొత్తులు వచ్చినట్లు కారు, సైకిల్ రావని వాళ్ళకు ఎలా చెప్పాలో

నాకు అర్థం కాలేదు.

ఆ సాయంత్రం సైకిల్ గుర్తువాళ్ళు వచ్చి వెళ్ళారు పేపర్ మాత్రమే ఇచ్చారు.

మా పిల్లలు ఒకరి ముఖం ఒకరు చూసుకుంటే నేను పట్టించుకోలేదు.

తరవాతి రోజు అపీసులో అలసిపోయి ఇంటికి చేరేసరికి మా పిల్లలు ఇద్దరూ చాలా కోపంగా వున్నారు

నాన్న నువ్వు ఇంక విజిల్ గుర్తుకే వోట్ వెయ్యి అన్నాడు మా పెద్దాడు నన్ను నాన్న అనడంతో పేరు పొంగిపోయి దగ్గరికి తీసుకుని ఎందుకు అలా ? అని అడిగాను ఇంతలో చిన్నాడు వచ్చి ఎవ్వరికీ వోట్ ఇవ్వద్దు అన్నాడు నేను అయోమయంగా చూసి ఏమయ్యింది ? అన్నాను కారు, సైకిల్ ఏమి రాలేదు నాకు విజిల్ కూడా రాలేదు అన్నాడు వాడు గట్టిగా ఏడుస్తూ????

నాకు ఏమి అనాలో అర్థం కాలేదు

మీరే చెప్పండి ఇప్పుడు నేను ఎవరికీ ఓటు వెయ్యాలో?!

నా స్నేహితుడి గృహప్రవేశ ఫంక్షన్ లో ఆ అమ్మాయిని చూసింది మొదలు మనసులో ఏదో తెలియని మధురమైన భావన.

చిలకాకు పచ్చ పరికిణీ ఓణీలో చిలకలా వుంది. అందమైన కర్ణి హాయిర్ జడకి లొంగనదేమో? బుద్ధిగా వుండమని క్లిప్ పెట్టింది. ఆ ముఖమూ.. కళ్ళూ.. ముక్కు.. పెదాలు.. అంగాంగాలు బహు దేవుడు మరింత ఓవర్ టైం చేసి తీర్చి దిద్దినట్లున్నాడు. ఇంత అందమైన పిల్లని ఇంకా ఎవరూ తమ సొంతం చేసుకోనందుకు ఆ ఊరి కుర్రాళ్ళ మీద కోపం వచ్చింది.. మళ్ళీ అంతలోనే 'అలా కాక పోవడమే మంచిదైంది.. లేకపోతే నాకు దక్కేది కాదుగా?' అనుకున్నాను.

అమెనే చూడాలని.. అమెలో మాట్లాడాలని.. అమె సమక్షంలోనే వుండాలని.. ఏవిటో కోరిక. అప్పటి దాకా ఆ ఫంక్షన్ లో యాక్టివ్ పార్ట్ తీసుకుని అన్నీ నేనై ఏలోటూ రాకుండా చూసుకుని నా స్నేహితుడి ఫుల్ మార్కులు కొట్టిసి.. భవిష్యత్తులో నా పెళ్ళికి వాడిని మంచి 'పనివాడి'గా విశ్వ రూపం చూపించి, రుణం తీసుకోమని చెబుదామనుకున్న నేను, ఇప్పుడు 'అమెని ఎలా ఆకర్షించాలా?' అన్న విషయంలో మనసులో మల్లగుల్లాలు పడుతున్నాను. అమె వాడికేమవుతుందో తెలిదు కాని అంతా తానై.. అంతటా కలయ దిరుగుతూ పాదరసానికి.. నీటిలో

చేపపిల్లకి పర్యాయపదమై పనులు చక్కబెడుతోంది.

‘ఆమెనెలాగైనా దొరక బుచ్చుకోవాలి’ అనుకుని నేనూ మళ్ళీ యాక్టివ్ పార్ట్ తీసుకుని హడావుడి మొదలెట్టాను.

"ఏమండీ.."

నేను ఆత్మంగా ఎదురు చూస్తున్నది ఆ కూజతం కోసమే"ఏంటండీ?"అన్నాను.

"వంట వాళ్ళ దగ్గరుండి, వంట త్వరగా పూర్తయ్యేట్టు మీరు చూసుకోండి..నేను ఇక్కడి పూజకి కావలసిన ఏర్పాట్లలో వుంటా! ఇద్దరం ఒకే చోట వుండే బదులు అది బెటర్ కదా"అంది.

"నిజమేనండోయ్!"అని వంట వాళ్ళ దగ్గర కెళ్ళాను.

బోజనాల పర్వం పూర్తయ్యాక "థాంక్స్ండీ..మీరు అక్కడుండడం వల్లవంటలు త్వరగా పూర్తయ్యాయి.. షేగా మీరు దగ్గరుండడం వల్లవాళ్ళు చక్కగా వంటలు చేశారు. గృహ ప్రవేశానికి వచ్చిన వాళ్ళు సంతృప్తిగా, టైముకి బోజనాలు చేశారు."అంది మెచ్చుకోలు ముఖంలో ప్రతిఫలింపచేస్తూ

నేను ఆమె పరిచయంలో తొందరగానే మొదటి మెట్టెక్కిాను. నా సంతోషం వర్ణాతీతం.

"ఏమండీ..మీరు చాలా..చాలా అందంగా వున్నారు..మీ హెల్ప్లింగ్ నేచర్ నాకు చాలా నచ్చింది. నాకన్నీ ముఖం మీదే చెప్పడం అలవాటు."మాటాడ్లాల్సిన నాలుగు మాటలూ ధైర్యంగా హడావుడిగా మాటాడ్లేశాను.

ఆమె నా వంకోసారి ఆశ్చర్యంగా చూసి..ఆపై సిగ్గుతో.."మనం సాయంత్ర ఏడు గంటలకి..బీచ్ దగ్గర కలుసుకుందాం"అని లోపలికి పరిగెత్తింది. నాకూ ఆశ్చర్యంగా అనిపించింది. నేనూ తనకి పిచ్చి పిచ్చిగా నచ్చేసి వుంటాను..అందుకే నన్ను ప్రత్యేకంగా కలవాలనుకుంటోంది"అనుకుని ఆనందంగా ‘సాయంకాలం ఎప్పుడవుతుందా?’ అని ఎదురు చూడసాగాను.

పోర్ట్లొ కావడం మూలాన బీచ్ చాలా అందంగా వుంది. చల్లటి గాలి శరీరానికి ఆహ్లాదం కలిగిస్తోంది.

నేను వచ్చిన అర గంటకి తనూ వచ్చింది. పొద్దున్న అందంగా వుంది కానీ ఇప్పుడు నా కోసం ప్రత్యేకంగా తయారయి రావడం వల్ల అప్పరసలా వుంది.

"రండి..రండి..ఎవన్నా తినడానికి తెమ్మంటారా?" ఫార్మాలిటీ కోసం అడిగాను.

"వొడ్డి..మీలో జస్ట్ నాలుగు మాటలు మాట్లాడదామని వచ్చాను. ఒక్క సారి నన్ను గట్టిగా కొగలించుకోండి" అంది. నా ఆశ్చర్యం అంబరాన్ని తాకింది. మనసు ఆనంద తాండవం చేస్తోంది. అయినా తొందర పడకూడదని 'నిజమా..లేక జోక్ చేస్తోదా?' అని ఆమె వంక చూశాను.

ఆమె కళ్ళు మూసుకుని నుంచునుంది. అంటే ఆమె సీరియస్సే!

నేను ఆమె దగ్గరకి వెళ్ళి..గట్టిగా పెనవేసుకున్నాను. మొట్టమొదటి సారి నచ్చిన స్త్రీ వెచ్చని కొగిలంత..రెండు శరీరాల్లో మదన విద్యుత్తు శర వేగంగా ప్రవహించడం అనుభవంలోకొస్తోంది. ఆమె ముఖాన్ని చేతుల్లోకి తీసుకుని తియ్యని ముద్దుని ఆమె లేలేత పెదవులపై ముద్రించాను. ఆమె లోని తొట్టుసాటు..శరీరంలోని ప్రకంపనలు అది ఆమెకి ప్రథమానుభూతే అని స్పష్టపరుస్తోంది. నా చేతులు ముఖం పై నుండి జాకెట్ లోవున్న పూర్ణ కుంభాల వైపు శరవేగంగా పరుగులు పెట్టాయి. సరిగ్గా అప్పుడు తను వేగంగా నానుండి విడివడి "సారీ.."మనం కాస్త అలా కూర్చుని మాట్లాడుకుందాం..పీజ్" అంది.

నాలోని ఉద్వేగం చల్లబడి..వాస్తవం లో కొచ్చాను.."సారీ" అని ఇంకలో కూలబడ్డాను.

ఆమె నాకు కొద్దిదూరంలో కూర్చుని.."మా నాన్న మామూలు స్కూల్ టీచర్. మా జీవితాలు వడ్డించిన

విస్తరిలాంటివికావు. పోయిన నెల నన్ను పెళ్ళిచూపుల్లో చూసుకోవడానికి మీ వాళ్ళు వచ్చారు. మీరు పనుండి రాలేక పోయారు. కానీ మీ వాళ్ళు ఏం చెబితే అది మీకీష్టమే అన్నార్థం మీ అమ్మా నాన్నలకి, కాబోయే కోడలిగా నేనెంతో నచ్చాను..కానీ మీ అత్తయ్య మా నాన్న ఇచ్చుకోలేనంత కట్నం అడిగింది. మీ అమ్మ నాన్నలు కట్నం కోసం నాలాంటి మంచి పిల్లను కాదనుకోవడం భావ్యం కాదన్నారు, కానీ ఆమె ససేమిరా వినలేదు. నేను ఎన్నో పెళ్ళి చూపుల్లో కూర్చున్నాను..కానీ నా అందాన్ని కట్నం కానుకలు డామినేట్ చేయ లేక పోయాయి. నాకూ కొన్ని కోరికలుంటాయి. మీ ఫోటో అప్పటికే చూసి వుండడం చేత.. నాకు మనసా..వాచా నచ్చిన వ్యక్తయ్యారు. మీ ఫ్రెండ్ నా ఫ్రెండ్ కి అన్నయ్య. ఆయన కట్టుకున్న ఇంటి గృహప్రవేశ ఏర్పాట్ల గురించి మాట్లాడుతున్నప్పుడు..వాళ్ళింట్లో ఆయనతో పాటు కాలేజ్ గ్రూప్ ఫోటోలో మిమ్మల్ని చూశాను. నాకు పాత్రం లేచొచ్చింది. ఎందుకో మనది జన్మ జన్మల బంధమనిపించింది. అది దేవుడిచ్చిన అవకాశంగా భావించాను. నేను ఆయన్ని మీ గురించి అడిగాను. మీరు ఆయనకి పాత్ర సేహితుడని తెలిసింది. ఆయనతో నా పెళ్ళి చూపుల విషయం చెప్పి..మిమ్మల్ని కలవాలనుందని చెప్పాను. ఆయన నా విషయం మీతో మాట్లాడుతానన్నాడు. నేనే వద్దన్నాను. మిమ్మల్ని గృహ ప్రవేశానికి వచ్చేలా చేస్తే చాలన్నాను. మీరు తప్పక వస్తారని చెప్పాడు. నా అందం..పని తనం చూస్తే.. కట్నం డబ్బు కోసం నన్ను కాదన లేరన్న మంచి తనం మీదని నా నమ్మకం నాది. నా నమ్మకం వమ్ము కాలేదు. మీతో ఇక్కడ ఎందుకు ఎడ్వాన్స్ అయ్యానంటే నాకు మీరంటే పాత్రం..ఈ ప్రథమ గాడు పరిష్కరంగం మనిద్దరినీ ఖచ్చితంగా కలిపి తీరుతుంది."అంది ఒకింత బాధని మాటల్లో వ్యక్తపరుస్తూ నేను ఆమెకి దగ్గరగా జరిగి "నేనిదే మాటిస్తున్నాను..నిన్ను పెళ్ళిచేసుకుని..సొంతం చేసుకోని నా మగ జన్మ వృధా! మా అమ్మానాన్నలు త్వరలో మంచి వార్తతో మీ ఇంటికొస్తారు. మంచి ముహూర్తం పెట్టించి సిద్ధంగా వుండమను మామయ్య గారిని" అన్నాను.

పౌర్ణమి.

ఏకాంతంగా వున్న ఆరు బయట వాళ్ళిద్దరి సమాగమానికి ఏర్పాట్లు జరిగాయి.

"ఇలా బయట.. నాకు సిగ్గుగా వుంది బాబూ.."అంది.

"అబ్బో ఇలా ఆరు బయటే నాకు శాంపిల్ ఇచ్చి కట్టి పడేశావు. అదీ గాక మన మొదటి ఒప్పందం చంద్రుని సమక్షం లోనే జరిగింది..ఆయనకి కృతజ్ఞతలు చెప్పినట్లుంటుందనీ..అంతే కాక నేనా రోజు ఇక్కడి దాకా వచ్చి ఆగి పోయాను..అది పూర్తి చెయ్యాలి కదా" అని పూర్ణ కుంభాల మీద చెయ్యేసాడు.

ఆమె సిగ్గుల మొగ్గ..అత్తిపత్తి అయి ముడుచుకు పోయింది.

ఉద్యమం ఉద్యతం అయింది. మెల్లగా సిటీ లను దాటి పత్తి వూరి లోనూ వూపందుకుంది. నిరసనలు మొదలయ్యాయి.

గమనిస్తే ఉద్యమాల తీరు తెన్నులు ఇలా వుంటాయి రాస్తారోకో లు మొదటిగా వచ్చే పత్తి చర్య. ఉద్యమ కారులు రోడ్లమీద బైరాయిస్తారు. బస్సులను ఆపుతారు, లారీలను నిలబెస్తారు. ఎక్కడివక్కడ ఆగిపోతే తప్ప, ఉద్యమానికి గుర్తింపు రాదు.

పత్తి పనికి అడ్డు పడినప్పుడే అందరిలో చలనం కలుగుతుంది “అసలు సమస్య ఏమిటి? అని ప్రశ్నిస్తారు. ఆవిధంగా సమస్య పూర్వా పరాలు విస్తరిస్తాయి. ఇంకా బస్సులు, పోలీసు రాణా లు తగలపెట్టడం తో ప్రభుత్వానికి నష్టం కలుగుతుంది కోట్లలో నష్టం వచ్చినప్పుడే కదా కదలిక కలుగుతుంది. ఉద్యమం వూపందుకుందీ అని అవగాహన కలగ గానే కొన్ని సంఘాలు సంఘీభావం తెలుపడం, కొన్ని రాజకీయ పార్టీలు మద్దతు ప్రకటించడంలో మీడియా లలో ఉస్కపన్న మొదలవుతాయి...

ఈ సమస్యకు మీరేమంటారు? YES or NO వెంటనే SMS చెయ్యండి అని ప్రకటన..దాని ఫలితాలను పత్తిగంట కూ చూపుతూ ‘సమస్య’ ఎంత తీవ్రమైనదో ఎలుగెత్తి చాటుతారు. అప్పుడు అధికారం లో వున్న పార్టీలో కదలిక మొదలై అసలు కారణం ఎవరూ అని? అని ఎంక్వెరీ పెడతారు. కొంతమందిని సస్పెండ్ చేస్తారు. ముఖ్యమైన వ్యక్తిని

రాజీనామా చేయ్యమనో , సెలవులో పోవాలనో ఆదేశిస్తారు.

ఉద్యమకారులు వినరు.. సమస్యకు పరిష్కారం అదికాదు అని వాదిస్తారు. సమస్య ఎటూ తేలలేదని ‘నిరాహార దీక్షలు’ చేస్తారు.

మద్దతుగా రోజుకో వందమంది నిరాహార దీక్ష చేబడతారు. ఈ నేపథ్యం లో వస్తాడు రాజు. పేరే రాజు కాని నిరు పేద. రాయలసీమలో ఒక చిన్న కుగ్రామంలో పెరిగి, వానలు లేక, పంటలు పండక, తినడానికి తిండి కరువైపోతే కూలి వెతుకుతూ సిటీని చేరిన రాజు, అతనితో బాటు అతని కుటుంబం లో పెళ్ళాం రంగి, రెండేళ్ళ కొడుకు, మూడు నెలల పాప! కూలికి వేడితేనే ఆ పూట తిండి అన్న పరిస్థితి. కూలిగా చేరడానికి కూడా చాలా తతంగం వుంది. సప్లయరు పెద్దాయన కు ఇంత వాటా అని ఇవ్వాలి. డబ్బులిచ్చే సమయానికి హాజరు అయ్యే అతన్ని ఎవరూ తప్పించుకోలేరు. తప్పించుకుందామని కూడా అనుకోరు ఎందుకంటే ఆయన ద్వారానే ఎక్కడ కూలి వున్నా పోయేది. సొంతంగా వెతుక్కోవడం సిటీలలో కాని పని...పట్నం వచ్చిన ఇరవై రోజులకే ఉద్యమం మొదలైంది.

రాస్తారోకో’ లలో లారీలను ఆపి కూలీలను మధ్యలోనే దింపేశారు. సప్లయర్ కూడా ‘ఇంకేమీ చేయలేము వెళ్ళిపోండి’ అన్నాడు. ఇంటికి పోతే ఆరోజు తిండి గడిచేదేట్లా? అని ఏడుపు వచ్చింది రాజుకు. రంగి దాచి వుంచిన యాభై రూపాయలలో బైడ్లు కొనుక్కుని వస్తేతిన్నారు...ఉద్యమం కొనసాగే కొద్దీ కూలి అయిన రాజుకు కష్టమైపోసింది. చిన్న పాపకు పాలు రావాలంటే తల్లికి తిండి వుండాలి కదా. పిల్లను చంకలో వేసుకుని, కొడుకుని తీసుకుని అడుక్కోవడానికి వెళ్ళింది రంగి విడి లేక. “తిండికి లేక పోయినా బిడ్డలు కనడానికేమీ తక్కువ లేదు” అని ఈసడిస్తూవుంటే తల తీసినట్టయింది. ఇంకా పోబుద్ధికాక నీళ్ళన్న తాగి పడుకుంది. తల్లిదగ్గర పాలు రాక పాప ఏడిస్తే నీళ్ళన్న తాపింది. ఇది చూసి ఏడుపు వచ్చింది రాజుకు. నెమ్మదిగా ఉద్యమకారుల దగ్గరికి పోయినాడు. చివరగా కూర్చున్న వారితో ‘తినడానికి తిండి లేక చచ్చి పోతున్నామయ్యా. పనులు ఆగి పోయినాయి. కూలి దొరక లేదు. నా కూతురు మూడు నెలలది ఏడుస్తావుంది” కళ్ళ నీళ్ళతో దీనంగా చెప్పినాడు. నలుగురు జేబుల్లోనుండి చిల్లర నోట్లు ఇచ్చినారు. లెక్క పెడితే లాంబై రూపాయలు వున్నాయి.

“నాలుగు రోడ్లకూడలి దగ్గర మా నాయకుడు నిరాహార దీక్ష చేస్తున్నాడు. సాయంకాలం అక్కడికి ఇంకా జనం కావాలి. ఇంకా కొంత మంది ని తీసుకురా, డబ్బులు కూడా ఇస్తాము.” అని అన్నాడు ఒకాయన. కూలి లేనప్పుడు ఇట్లా ఏదైనా చేస్తే కడుపైనా నిండుతుంది అనుకుంటూ పోయినాడు. సాయం కాలం ఇంకా ఇద్దరు కూలీలతో పోయి కూర్చున్నాడు. నూరు రూపాయలు ఇచ్చినారు. తరువాతి రోజు మళ్ళీ పోయినాడు.. అక్కడ ముగ్గురు మనుష్యులు రాజు ను పక్కకు పిలిచి కొంచెం సేపు మాట్లాడి నారు. ఇంటికి వచ్చినాక రంగికి ఇదు నూర్లు ఇచ్చి “నిరాహార దీక్షలో రేపు కొంచెం గలాటా చెయ్యాలంటు..నలుగురు ఆత్మహత్య చేసుకుంటాం అని నెత్తిన కిరసనాయలు పోసుకోవాలంటు...ఇంతలో పోలీసులు వస్తారు...వానులో కి ఎక్కించినా పోవాలంటు...ఇది చేస్తే ఉద్యమ కారులు డబ్బులిస్తారు..ఒక వేళ అగ్గి పెట్టుకుంటే వెంటనే ఆస్పత్రికి చేరుస్తారంటు...ఇది చేస్తే పదివేలు ఇస్తామన్నారు..”

“ఏమైనా అయితే ఎట్లా?” భయంగా అంది రంగి.

“ఏమీ కాదు. ఉద్యమాలలో ఇవి మామూలం. పదివేలు తీసుకుని మన పూరికేల్లిపోదాం...బంకు పెట్టుకుని బతకచ్చు”
రాజుకు కంటి ముందు పదివేలే కనిపిస్తున్నాయి..

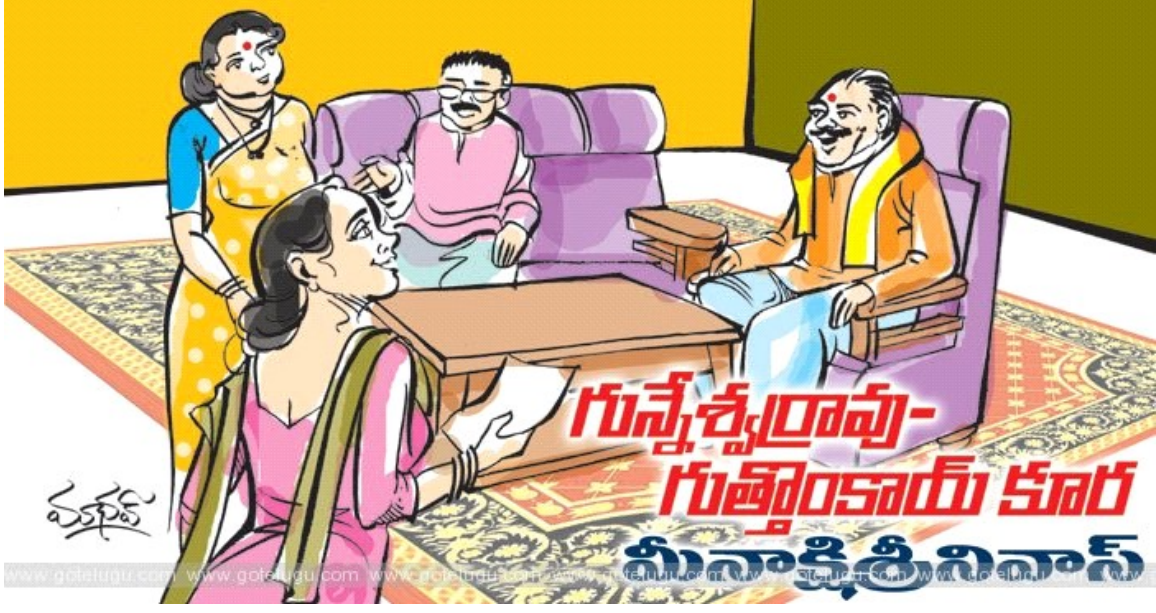
మరునాడు ఉద్యమం లో కూడలి దగ్గరికి రాజుతో పది మంది నించుని “మా ఉద్యమం కు పరిష్కారం చూపక పోతే ఆత్మా
హత్య చేసుకుంటాం “అని గట్టిగా అరవసాగారు..

కిరసనాయలు కాన్సు ఇస్తే అందరూ మీద పోసుకున్నారు...పోలీసులు లాటి చార్జ్ చేయడం మొదలు పెట్టినారు.
తప్పించుకుంటూ పక్కకు పరిగెత్తబోయిన రాజు మీద ఎవరో కాలుతున్న అగ్గిపుల్లవేసినాడు..ఒక్క సారిగా మంటలు
లేచి శరీరం కాలుతూంటే ముందుకు పరిగెట్టినాడు రాజు. మంటలకు గాలి లోడ్ ఇంకా పెద్దగా అయినాయి...కిందకు
పడిపోయి న రాజు కు అందరూ దూరంగా జరిగారు..అంబులెన్స్ లో ఆస్పత్రిచేరినా లాభం లేకపోయింది...

ఒక మనిషి ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు!! అన్న నినాదం లో ప్రభుత్వం దిగి వచ్చింది. సంప్రదింపులలో పరిష్కారం
చేసుకున్నారు... ఉద్యమం సక్సెస్ అయ్యింది... చనిపోయిన అతని కుటుంబానికి లక్ష ఇస్తామని ప్రకటించినా...ఆ డబ్బు
రంగి దాకా చేరనే లేదు.....

సమస్య పరిష్కారం రాజు చావు లోనే జరిగింది . అది కూడా ఒక ప్లాను ప్రకారమే...రాజా పేరు కూడా గుర్తులేదు
ఎవరికీ...

ఉద్యమాలు సాగుతున్నప్పుడు ఉపయోగ పడే రాజు లాటి “ఎర” లు ఎంతమందో.....

"ఏమండీ.. ఏమండోయ్, ఆ కాకినాడ సంబంధం వాళ్ళు ఎప్పుడొస్తారో, ఏమన్నా ఫోన్ చేశారా? కనీసం ఈ సంబంధం చెప్పిన ఆ సిద్ధాంతి గారికైనా ఓసారి ఫోన్ చెయ్యలేక పోయారా? ఎంతైనా 'ఆడపిల్ల వాళ్ళం' మనమే వెంటపడాలి!" అంది అరుంధతి కూర తరుగుతూ.

పక్కనే కూర్చుని పేపర్ తిరగేస్తున్న రామారావు "ఊ..ఊ అలాగే...అలాగే "పాతికేళ్ళుగా అలవాటయిన ధోరణిలో అన్నాడు. పాపం ఆవిడ ఏం చెప్పినా ఆయన చెవి దాకా వెడితేనా?

ఏమిటి, నా తలకాయ్ 'అలాగే.. అలాగే' మంచి సంబంధం మనం ఇలాగే నిమ్మకు నీరెత్తినట్లు కూర్చుంటే ఎవరో ఒకరు తన్నుకెళ్ళిపోతారు, అప్పుడు తీరుబడిగా ఇంక పేపర్ చదువుకోవడమే."

"అబ్బబ్బ ఏమిటోయ్ నీ నస, ఇప్పుడు రోజులన్నీ మారాయి అమ్మాయిని కన్నవాళ్ళు దర్జాగా కాలి మీద కాలు వేసుకు కూర్చుంటే, మీ పిల్లని మాకివ్వండి బాబోయ్ అంటూ వాళ్ళే వెంట పడుతారు"

"తదాస్తు, ఎంత ధీమా అండి రామారావు గారూ, నిజం చెప్పారు సుమ్మీ, ఇదిగో ఇంచుమించుగా అలాంటిదే. ఇదిగో మీ కాబోయే వియ్యపురాలు మీ అమ్మాయికి పంపిన పరీక్షాఫత్త్ర, జవాబులలో సహా. మీ అమ్మాయేమో ఆల్లెడి వాళ్ళందరికీ ఎలాగూ నచ్చేసింది, ఈ పెళ్ళి చూపులూ గట్ట్రేదో.. పేరుకే. ఆ మోహనరావు గారింటి పెళ్ళిలో వాళ్ళు మీ అమ్మాయిని చూడటం, ఇష్టపడి కావాలని మీకు కబురు పెట్టడం, అబ్బాయికి కూడా ఫోటోలో పిల్లనచ్చినట్లే అయితే

ఓకే చెప్పడానికే చిన్న చిక్కుంది, చూసారూ ఆ పిల్లాడికేమో 'గుల్తోకాయ్' కూరంటే పంచపాణిలూనట.. ఎంత మంచి మంచి సంబంధాలూ ఇదిగో వెధవది .. ఈ కూర దగ్గరే చెడిపోతున్నాయట. అందుకే పాపం ఆ మహా ఇల్లాలు.. అదే ఆ పెళ్ళి కొడుకు తల్లిగారు జానకమ్మ గారు ఇదిగో ఈ ప్రశ్నాపత్రం.. జవాబులలో సహా పంపారు. అమ్మాయి ఇవి యధాతథంగా బట్టిపట్టి చెప్పేస్తే ఈ సంబంధం కుదిరినట్లే.. "ఏకబిగిని చెప్పేసి అలుపు తీర్చుకున్నాడు. అప్పుడే వచ్చిన సిద్ధాంతి గారు.

"ఏమిటి.. పెళ్ళి చూపుల్లో ప్రశ్నాపత్రమా.. ఇదేదో విడ్డూరంగా వుంది..ఏది?" అందుకోబోయింది అరుంధతి.

"ఆహా.. అది నీకు కాదు నాకు" అల్లరిగా లాక్కుంది జాహ్నవి వాళ్ళ ఒక్క గానొక్క కూతురు పెళ్ళికూతురు.

"ఏమిటదీ? బొత్తిగా సిగ్గులేకుండా" అరుంధతి కసిరింది కూతురిని. "ఇదిగో చదువుతున్నా వినండి..." జాహ్నవి అల్లరి మొదలుపెట్టింది తల్లిని పట్టించుకోకుండా.

ప్ర: మీకు వంకాయ కూరంటే ఇష్టమా? నాకు పాణం. రోజు అది లేనిదే ముద్ద దిగదు".

జ : అవునా నాకూడా.

ప్ర: గుల్తోకాయ కూర ఎన్ని రకాలుగా చెయ్యొచ్చు? వాటిని తయారు చెయ్యడం లో వాడే దినుసులు?

"నాన్నోయ్ నాదో డోట్, ఇంతకీ ఇది పెళ్ళాం పోస్టా లేకపోతే స్టార్ హోటల్ లో చెప్ పోస్టా?" కిలకిలలాడింది జాహ్నవి.

"చత్.. నోర్ ముయ్యి . పాపం ఆ పిల్లాడికి ఆ కూరంటే ఇష్టం కాబోలు" కూతుర్ని కసురుకుంది తల్లి.

"ఎంత ఇష్టం వున్నా ఇదేమిటి" కస్సుమన్నాడు రామారావు.

"ఏం మర్చిపోయారా? మీరడగలేదూ? మన పెళ్ళి చూపుల్లో 'కొబ్బరి - మునక్కాయ్ పిండి మిరియం' వచ్చా? ఇంగువ పోపులో ఘుమఘుమలాడే చారు వచ్చా? అని" గుర్తుచేసింది అరుంధతి.

"నువ్వంటే చదువు సంద్యా లేని మొద్దువి.. కనీసం రుచిగా వండిపెట్టడం అయినా వచ్చే రాదో అని అడిగా... కానీ ఇదేమిటి? నా కూతురు ఇంజనీరింగ్ చదివింది, నెల తిరిగే సరికల్లా ముప్పై వేలు సంపాదిస్తోంది, దాన్ని పట్టుకు వంకాయ కూర వచ్చా? బీరకాయ పచ్చడి వచ్చా? అని అడుగుతాడా? చాలాల్లా దీని తాత లాంటి సంబంధం .. ఇది కాకపోతే ఇంకోటి." ఇంతెత్తున ఎగిరాడు రామారావు.

"నువ్వుండవయ్యా.. ఎక్కడ దొరికావో? బంగారం లాంటి సంబంధం , పిల్లాడు బుద్ధిమంతుడు, ఐ.టి.ఐ ఖరగపూర్ లో ఏదో పెద్ద చదువు.."

"అయ్యో .. శాస్త్రి గారు ఐ టి ఐ కాదు ఐ ఐ టి. పాపం పూర్ ఖరగ పూర్, మీరు దాన్ని కాస్తా." పగలబడి నవ్వింది, జాహ్నవి.

"ఏమిటా విరగబాటు .. మగరాయుడిలా ఆ నవ్వేమిటి? కాస్తవప్పు... వందనం నేర్చుకో" కసిరింది తల్లి

"పోనీలేమ్మా.. అననీ.. చిన్నప్పటి నుంచి ఎత్తుకు పెంచిన వాడినీ.. నన్ను కాక ఇంకెవరిని ఆట పట్టిస్తుంది? పెద్ద చదువూ, ఆరంకెల జీతం, అన్నింటి కంటే కావాలని కోరి వచ్చారు.. చాలా మంచి సంబంధం... బాధ్యతలు, బాదరబందీలు లేవు, ఒక్కగానొక్క కొడుకు, ఇదిగో పోటో, వాళ్ళు పిల్లని చూసారు, కానీ .. పిల్లవాళ్ళ పిల్లాడిని చూడాలిగా, ఇదిగో.. మీరు ఒకసారి చూసి ఓకే అనుకుని ఫోన్ చేస్తే వాళ్ళు నాలుగు రోజుల్లో పిల్లని చూసుకుందుకు వస్తామన్నారు. ఒకళ్ళనొకళ్ళు నచ్చడమే పురానం కానీ కట్టు కానుకలూ, పెట్టుపోతలూ అంత ముఖ్యం కాదు అన్నారు. ఏమే పిల్లా... ఎలా వున్నాడు? రాజులా లేడా?"

"ఏమో.. మీరు చెప్పినదంతా విన్నాకా నాకు 'గుల్తోకాయా లా కనబడుతున్నాడు. "మళ్ళీ కిలకిల లాడింది, జాహ్నవి. "పేరు .. ఓల్డ్ నేం , డేస్ట్ .. ఓల్డ్ డేస్ట్, లుక్స్ ఓకే .. కానీ సీరియస్సీ అమ్మా.. ఇలాంటి తిండిపోతుని , దట్ టూ.. అన్ని రుచులు తెలిసిన వాడికి పాపం అస్సలు వంట రాని నన్ను మోసం చేసి పెళ్ళి చేసి పెళ్ళి చెయ్యడం అవసరమా?"

"ఆ..ఆ.. నోర్మ్యుయ్యి, ఏదో కాస్త తిండి పుష్టివుంటే మాత్రం , నోటికి ఎంత మాట వస్తే అంతా అనేయ్యడమే? చాలే ఊరుకో, పాపం నీ మీద ప్రేమతో , ఎలాగైనా నువ్వు తన కోడలు అవ్వాలని ఆవిడ ముందు జాగ్రత్తగా అడిగేవన్నీ నీకు చెబితే .. నీకు నవ్వులాటగా వుందా? వెళ్ళు లోపలికి వెళ్ళి అదేదో పూర్తిగా చదువు." కోప్పడింది తల్లి కూతురిని.

**

"అబ్బయ్, పెళ్ళి కూతురు ఎలా వుంది?" వరుసకి బాబాయ్ అయిన కోటేశ్వర రావు పెళ్ళికొడుకు గున్నేశ్వరరావుని అడిగాడు.

"నవ నవలాడే లేత "మువ్వొకాయ్" లా వుంది బాబాయ్" తల్లి తండ్రి గుండెల్లో శతగ్ని పేల్చిన పేల్చాడు పెళ్ళికొడుకు. పెళ్ళికూతురు జొహ్నవి ఉలిక్కిపడి తలెత్తింది.. కాబోయే అత్తామామా కంగారుగా చూసారు.

"బేష్.. అంటే నీకు అమ్మాయి బాగా నచ్చిందన్నమాట.." విషయం తెల్పేసాడు నవ్వుతూ. "అన్నమాటా.. తమ్ముడి మాటా కాదు వున్నమాటే, వాడి ముఖం చూస్తే తెలియటంలా? బావగారూ మీ అమ్మాయి మా అందరికీ నచ్చింది.. మాదంతా స్పీడ్ అండ్ సింపుల్ వ్యవహారం... మీకూ మా సంబంధం నచ్చితే "ఓకే" అని టైపు చేసి "ముహూర్త" అని స్పేస్ ఇచ్చి డేట్ కొట్టి ఈ నంబర్ కి ఎస్.ఎం .ఎస్ ఇవ్వండి.. వచ్చి వాలిపోతాం. " పెళ్ళున నవాడు పెళ్ళికొడుకు తండ్రి నిత్యానందం , ఇంకా అయోమయంగా చూస్తున్న ఆడపెళ్ళివారిలో..

"మా వాళ్ళదంతా కొంచెం హాస్యం పాలు ఎక్కువ లెండి, మరి మేం వెళ్ళి వస్తాం, మీరొకసారి మా ఇంటికి వస్తే ముహూర్తాలు , గట్టామాటాడుకుందాము" అమ్మాయికి బొట్టు పెట్టి వెంట తెచ్చిన పూలూ, పళ్ళు, చీర, పసుపు, కుంకుమ ఇచ్చింది జానకమ్మ.

అమ్మమ్మ మాటలు గుర్తొచ్చి.. అవి అందుకుని పక్కనే వున్న టీపాయ్ మీద పెట్టి, వంగి దండం పెట్టుంది జొహ్నవి.

